

REVISTA VÂNĂTORILOR

ORGAN OFICIAL AL UNIUNEI GENE-
RALE A VÂNĂTORILOR DIN ROMANIA

Recunoscută persoană morală prin legea din 1 Maiu 1923

'SEDIUL „UNIUNEI” :

STR. SF. IONICĂ, 6 / BUCUREȘTI I.

TELEFON 313/47

Prepelițe din sezonul 1931

Pictură de M. Stăncescu

PARC PENTRU OCROTIREA MONUMENTELOR NATUREI ÎN ROMÂNIA

de EMIL WITTING

în românește de E. Buteanu

Prin revistele cinegetice germane, circulă în prezent lozinca : „Parc pentru ocrotirea monumentelor naturii în România” sistem Jelowstone. Această idee este lansată de d. Johann Ernst Faber din Nürnberg și a găsit răsunet și în coloanele acestei reviste. Spre cinstea noastră fie zis, ideea d-lui Faber cu privire la un astfel de parc în Carpații noștri a fost cu mult înaintea războiului mondial concepută și discutată la noi în public, astfel că domnul J. H. Faber nu este decât epigonul vechilor *noștri* luptători și propagandiști pentru această idee concepută de ei. Sunt zeci și zeci de ani de atunci, de când colonelul Berger și cu mine am relevat această idee publicului nostru, discutându-o și analizându-o în conferințe publice, precum că și mulți alții sesizându-se de această a noastră idee, și-au pus întrebarea, *cum* și *unde* s'ar putea crea în Carpații noștri un astfel de parc, ce fel de mijloace s'ar impune spre a feri vânatul nostru aproape unic în toate speciile sale, de exterminare și a-l conserva lăsându-l moștenire urmașilor noștri.

Avantagiile unui astfel de parc de sigur s'ar răsfrânge în prima linie asupra concetățenilor noștri,

dar ar oferi și streinilor multe și variate plăceri și avantagii, sacrificiile și sarcinile impuse de realizare, le-am suporta însă *numai noi*. Aceasta și este cauza pe lângă multe altele, pentru care noi privim această chestiune cu totul cu alți ochi decât streinii, cari ar veni doar la lucrul gata făcut, pentru cari deci nu există o altă față a lucrurilor.

O chestiune de o importanță așa de mare ca aceasta nu poate fi îndreptățită la realizare de cât dacă izvoarește nu din vre-o speculă oare care sau tendința de a încălca drepturile altora. Așa bună-oară o creațiune vânătoarească care se naște și se bazează pe invidie sau slăbiciune nu are dreptul la existență. Tot așa noblețea scopului urmărit se alterează dacă urmărirea câștiguri. Scurt, trebuie să privim cu sufletul curat, complect lipsiți de orice interes personal, fără idei preconcepționate, examinând cu multă grijă, acest proiect de o importanță nebanuită și cu urmări incalculabile dacă voim să-l luăm în serios.

Ideia în sine este foarte ispititoare, capabilă de a entuziasma pe orice iubitor al naturii pentru propagarea înființării unui parc pentru ocrotirea monu-

mentelor naturii în Carpații transilvăneni, de a provoca oarecare pricepere în sânul lor pentru această creațiune, o paralelă română față de celebrele parcuri americane Yellowstone și Grand Canyon Crosse din faimoasa vale închisă de jur împrejur de munții Colorado-ului. Inchipuiți-vă numai : Un parc național în care fiecare animal trăiește după instinctul lui sau legile impuse de celelalte animale, în care fiecare plantă își cucerește prin propriile sale forțe locul său, un parc național în care să nu detune nici odată un foc de armă, să nu lovească nici odată secera cu sgomotul său surd, să nu pască vite domestice, însoțite de alaiul lor sau să-l mistuiască focul pus de om pentru a-și procura pășune, un parc în fine în care omul să păsească ca într'un loc sfânt, cufundat în admirațiunea minunilor naturii, n'ar fi aceasta înălțător, admirabil ?

Cu cât gândirea se scufundă mai mult în această idee, cu atât mai mult te cuprinde fantezia până ce îți vine a crede că porțile paradisului ți se deschid în față, oferindu-ți priveliștea biblică ca lui Adam și Eva trăind pașnic în mijlocul feluritelor și variațelor lor animale.

Aceasta ar fi miezul minunat al fructului, dar să vedem cum se prezintă coaja și pomul pe care va crește acest fruct.

În Carpații românești avem o singură regiune unde tot vânatul nobil este reprezentat, deopotrivă de bine respectat a fost până acum de curând și anume : Cerbul, Capra, Căprioara, Mistrețul, Ursul, Lupul, Râsul, Cocoșul de munte, Găinușa de alun, Vulturul, Șoimul, ș. m. d., o regiune care, cu excepția unelor exploatari ale lemnului, de altminteri foarte reduse, și-a păstrat încă pădurea sa virgină compusă atât din arbori cu frunze, cât și din *brădet*, o regiune închisă din toate părțile ca de niște ziduri de masivele muntoase ale Paringului.

Acest domeniu în întindere de circa 20.000 hectare a trecut din posesiunea contelui Tereczkaj în cea a arhiducelui Frederic, căruia acum i se contestă proprietatea din pricina reformei agrare. Acest teren ar putea fi mărit, fie prin arendare, fie prin cumpărarea terenurilor învecinate, proprietăți particulare sau comunele, situate pe versantul carpaților spre valea Jiului și valea Lotrului pe deoparte, pe de alta spre valea Sadului.

Mai ales încorporarea munților Sadului și a Cugirului cari sunt proprietatea Statului, poate și a munților mărginași, ar permite ca acest domeniu să fie mărit la un complex de peste 100.000 hectare, ceea ce de altminteri, ar constitui minimul de întindere absolut necesar unui astfel de parc pentru a-și putea îndeplini cu adevărat menirea, căci de la un parc național pentru ocrotirea monumentelor naturii să se poată și trebuie să se ceară ca tot vânatul nobil să aibă posibilitatea unei vieți independente, nestânenite nefiind expus la pericole în mișcările sale.

La starea lucrurilor de altă dată a pădurilor virgine, de sigur că nu ne vom mai putea întoarce, căci, deja condițiunile naturale de viață ale plantelor sunt distruse în cele mai multe părți destinate complectării domeniului de mai sus.

Cea mai mare parte a materialului lemnos este extrasă, iar în vederea câștigării de pășuni noi, multe părți ale pădurilor au fost incendiate producând însă goluri dar și prin folosirea prea intensivă a pășunilor atât a poenilor cât și a pădurilor, s'a format o altă floră, vânatul localnic sub influența intervențiunii omului s'a deplasat. Tot așa s'au modificat și ploile, deci și climatul.

Cu toate acestea, terenul menționat este cel mai

potrivit în întreaga țară românească pentru creierea unui parc destinat ocrotirii monumentelor naturale, căci nici o altă regiune a țării nu întrunește condițiuni așa de prielnice. Că cerbul nostru, din cauza infiltrațiunii sângelui strein importat, a suferit calitativ, este un fapt, care de și regretabil, nu se mai poate repara.

Regiunea Retezatului nu poate fi luată în considerare cu toate că posedă cel mai important număr de capre din toți Carpații, fiindcă este în cea mai mare parte proprietate particulară (a contelui Kendeffy) dar și fiindcă pădurile sunt aproape în întregime exploatate, din care cauză cerbii sunt astăzi în această regiune foarte rari.

Munții Făgărașului în cari Statul posedă proprietăți imense, ar putea fi eventual luați în considerare pentru creierea unui parc al monumentelor naturii, prin formarea unui bloc din aceste proprietăți, dar acest teritoriu are cusurul că acolo cerbul este foarte rar și în unele părți, mai ales pe povârnișurile nordice transilvănene, lipsește cu desăvârșire și nici n'ar putea fi vreodată colonizat. Aceiași situație în munții Piatra Craiului și în Bucegi. De altminteri în ceea ce privește munții Făgărașului, acest teren de vânătoare, minunat de frumos, seamănă chiar de pe acum unui parc al monumentelor naturii, de oarece bine cunoscutul vânător, a cărui reputație și competență este de mult stabilită, actualul arendaș, fabricantul de postav Emil Schmutzler, face tot posibilul și cu cheltueli extraordinare, spre a ocroti vânatul local, nevânând decât în proporții foarte reduse. De și în privința sălbătăciei și scenariului minunat ce oferă, munții Făgărașului, ei sunt unici în felul lor, totuși din cauza pereților lor stâncoși și drepti, alegând acest teren pentru creierea unui parc, nu pot oferi un azil eficace cerbului, astfel că, sau ar trebui să renunțăm la acest, cel mai nobil reprezentant al vânatului nostru, sau ar trebui creat anume un al doilea parc pentru menținerea lui în starea sa naturală, în care caz, cel mai nimerit teren pentru acest scop ar fi acela pe care îl are în arendă în județul Maramureș d. dr. Gh. Nedici, teren care este proprietatea Statului, și în care de și s'au făcut oarecari exploatari lemnoase, totuși a mai rămas pădure virgină suficientă în afară de considerațiunea că este amenajat în mod minunat din punct de vedere vânătoresc, dar acest teren după cum sunt informat, este arendat încă pentru mulți ani de azi înainte, astfel că pe acest teren nu s'ar putea conta decât în cazul unei cesiuni benevole din partea actualului arendaș, contra unei despăgubiri echivalente.

Deci nu s'ar mai putea lua în considerare pentru creierea unui parc de rezervă anume pentru menținerea cerbului fără capre decât teritoriul de vânătoare regal din Gurghiu, al cărui stoc de cerbi superbi de altminteri, încă nu mai sunt garantat de rasă originală.

Alte terenuri mai proprii pentru creierea unui parc al monumentelor naturii nu mai avem, de altminteri terenul regal sus menționat, prezintă deja de pe acum, oarecum caracterul unui astfel de parc și fără ca să poarte anume această denumire, de oarece acolo se vânează așa de puțin, încât, cu oarecare restricțiune poate conta ca atare.

Relevăm deci încă odată și cu tot dinadinsul, că singurul teren propriu pentru creierea unui parc național, pentru ocrotirea monumentelor naturii, este neîndoios acela al munților Paringului cu eșirile sale până la Lotru și munții Sadului, dacă aceste terenuri s'ar expropria pe seama Statului sau s'ar

cumpăra. În al doilea rând, nu s'ar putea lua în considerare decât două terenuri despărțite unul de altul și anume munții Făgărașului cu caprele sale ca vânat principal și ca întregire, terenul de vânatoare regal din Gurghiu sau mai bine încă, proprietățile Statului din munții din jurul văii Sadului, cu cerbii lor ca vânat principal de oarece acolo mai sunt multe păduri virgine, iar peisagiul de o frumusețe răpitoare, bine înțeles însă că ar trebui căutat un aranjament în privința aceasta cu actualul arendaș. Pentru atingerea scopului urmărit, ar trebui de sigur luate în toate teritoriile destinate parcului național măsurile necesare spre a opri cu desăvârșire ori ce pășunat dar și pentru a împiedica stârpirea răpitoarelor. Parc național pentru ocrotirea monumentelor naturii, însemnează în cel mai înalt înțeles al său — și este în intențiunea chiar a propagandiștilor acestei mărețe idei — complectă libertate și dezvoltare naturală a tuturor ființelor aflătoare în cuprinsul lui, omul abținându-se cu desăvârșire de orice influențare asupra lor, indiferent de modalitate, căci altminteri ideea în sine precum și scopul urmărit ar fi numai pe jumătate atins.

Realizarea acestei idei este una din problemele am putea zice cele mai mari, dacă nu cele mai grele, prin consecințele ei, și nu de geaba America poate fi mândră de cele două parcuri naturale ale sale unice în lume.

Terenuri neatinse până astăzi în mărime de imensitate a celor nu se mai găsesc la noi. Ar trebui de abia acum create, fapt care nu trebuie să scape din vedere acelora, cari luptă cu trup și suflet pentru propagarea și înfăptuirea acestei mărețe idei, înființarea acestui parc național pentru ocrotirea monumentelor naturii, ar însemna că a douăsprezecea parte a alpiilor noștri Carpatini ar trebui sustrasă folosinței omului, că valori în sumă de circa 5 miliarde lei ar rămâne neexploatare, ar putea pune ca consecință problema unei noi reforme agrare, făcând abstracție de necesitatea unei armate întregi de funcționari administrativi și de păzitori spre a putea împiedica ori ce abuzuri și violări de orice fel ar fi, al acestor teritorii, dar creiarea marelui rețele de drumuri și adăposturi necesare atât unei bune gospodării cât și pentru vizitatori, ce sume enorme ar înghiți toate aceste lucrări ?

Plini de entuziasm și de orgoliu pentru faptul de a poseda undeva ascuns în brădetul și pădurile munților noștri un colțisor unde natura să se desvolte în deplină libertate cu toate luptele inerente vieții, unde toată fauna și flora noastră să-și trăiască traiul fiecare în felul lui, dar toate acestea numai pentru a da vre-unui financiar postbelic favorizat de împrejurări, ocazia de a nu le vedea, în orice caz de a nu pricepe ce vede, a aduce numai pentru această satisfacțiune, sacrificii atât de imense, este un fapt în fața căruia trebuie să se oprească orice idealism, orice minte sănătoasă.

De altminteri să nu se creadă că într'o pădure virgină domnește pace eternă, nu, din contra va fi luptă și războiu, dreptul celui mai tare va învinge, iar omul din timpurile actuale atât de materialiste, nu are timp să joace rolul unui simplu privitor. Să nu se creadă că într'o astfel de pădure se va înmulți vânatul în proporții fantastice, nu, tocmai contrariul va fi cazul.

De sigur este înălțătoare și emoționantă priveștiștea ce o oferă bizonii din parcul Yellowstone sau turmele de zeci de mii de cerbi Wapiti din Jacksons-Loch, în fața acestor spectacole grandioase dispar micimile omenești. Însă în fața teritoriilor nemăsu-

rate și neatinse încă ale Americii, în fața imenselor mijloace materiale și a energiei americane, a procedurile lor cu totul speciale atât în viață cât și în acțiunile lor, dispar concepțiunile noastre europene, reducându-se la neant.

Acolo se mai găsesc încă și azi terenuri imense și neatinse atât în câmpie cât și în regiunile deluroase și ale munților, acolo mai există încă turme compacte de animale sălbatice cum noi de mult nu le mai avem.

De sigur și noi ne-am putea entuziasma în fața acestui proiect. România ar face o creațiune unică în felul ei în toată Europa, înființând un parc național pentru ocrotirea monumentelor naturii — am putea conta pe asentimentul întregului vechiu continent și pe un trafic extraordinar provocat de vizitatorii străini, vaza țării noastre ar crește considerabil, dar timpurile de azi cu principiile lor materialiste de utilizare a tot ce poate produce sunt ele oare favorabile pentru realizarea unei astfel de idei ? Dar mai târziu ? Poate și mai puțin. România nu și-ar putea permite astăzi o astfel de realizare fără turburări adânci în organizația ei, ar trebui să se mărginească mai mult la un parc de dimensiuni mult mai reduse a florei noastre în care ar putea ocroti în același timp și vânatul. Pentru acest scop teritoriul Paringului cu cele 15.000 hectare ale sale ar fi suficient și cel mai propriu și favorabil în cazul că Statul ar putea dispune de el, fiindcă aci se adăpostește într'un teritoriu restrâns, vânat carpatin din aproape toate speciile.

Prea mari speranțe însă nu trebuie să ne facem având în vedere dimensiunile așa de reduse ale parcului de înființat, fiindcă tocmai din această din urmă cauză, oferă prea multe puncte de intrare dar și de eșire atât pentru vânat cât și pentru om.

În al doilea rând nu s'ar mai putea lua în considerare decât unele terenuri ale Statului în munții Făgărașului și părți ale terenului de vânatoare regal din Gurghiu sau din munții „Sadului”. Aceasta pentru noi românii, căci America, da ! Este America, dar și acolo, de azi în câteva sute de ani, nu se știe dacă parcurile sale actuale vor mai avea aceiași întindere și importanță ca cele de azi, și vor mai prezenta același aspect, căci lumea va găsi și acolo mijloace și căile pentru o exploatare mai productivă, deși și vânătoreea în sine așa cum dorim să fie practică și cum vrem s'o introducem și la noi, este și ea producătoare și folositoare.

Eu însumi aș fi foarte bucuros dacă am ajunge cel puțin atât de departe, încât pădurile noastre din munți să încapă în mâini vânătorești ocrotitoare, ocupate și cu îngrijirea și menajarea vânatului, a unor inimi lipsite de ori ce tendințe lăuntrice de câștig material, deschise pentru frumusețea naturii, cu intenția curată și neturburată de nici un considerent altul, decât de a menține comorile noastre naturale de ori ce categorie și de a sprijini cu arma în mână pe cel mai slab în lupta sa contra celui mai tare. Aceasta este cea mai bună metodă generală pentru apărarea vânatului.

Am învățat în multe privințe, mult de la germani, chiar și ceea ce n'ar trebui făcut, deci îndrumare și iar îndrumare, educație vânătorească dată prin revistele noastre speciale, dar mai presus de toate trebuie să ne călăuzim de cele mai bune exemple ce ni se dau. Nouă ne trebuie un număr de vânători adevărați și de amici ai naturii în direcțiunea superioară a vânătoreei, ne trebuie în primul rând măsuri ocrotitoare pentru vânat și tocmai în această privință legea noastră a vânătoreei este complet in-

suficientă. Aici trebuie să intervină schimbări, trebuie încetat odată cu pășunarea ne mai auzit de intensivă a pădurilor noastre, dar și dezvoltarea peste măsură de mare a turismului trebuie regulată. Mai ales trebuie recâștigată vechea prietenie cu administrația pădurilor, dar asupra acestor puncte voi reveni cu altă ocazie.

Dacă România s'ar putea vreodată decide și rea-

liza opera unui parc național pentru ocrotirea monumentelor naturii, chiar și în dimensiuni mai reduse, țara noastră ar găsi însă prin însăși această creațiune cea mai nobilă satisfacțiune și recompensă pentru sacrificiile sale materiale, ori și cum importante, adăugând o nouă pagină glorioasă la istoria sa contemporană.

ADMINISTRAREA TERENURILOR DE VÂNĂTOARE LA ȘESURI PENTRU PRĂSIREA ȘI OCROTIREA CĂPRIOARELOR

de R. BORJAN

Unul din cele mai principale capitole în prăsirea și ocrotirea căprioarelor, este menajarea sexului feminin, care pe cât posibil să fie cruțat pentru înmulțire din an în an, excluzând căprioarele bătrâne și sterpe, care sau văzut 2—3 veri dearândul fără iezi, aici facem un bine dacă le împușcăm deoarece ele împiedică împerecherea exemplarelor mai tinere.

În acele terenuri de șes, unde să găsim deja căprioarele și unde țapii au coarne foarte frumoase este foarte ușor de a majora contingentul lor.

În prima linie, cum am mai arătat înaintea, ocrotirea căprioarelor și, decimarea energetică a răpitoarelor. Unde se mai găsim astăzi, lupi și pisici slăbățice, trebuie combătute și distruse cu toate mijloacele cunoscute, fiind cei mai cruzi dușmani ai căprioarelor.

Mai departe să nu uităm nici vulpile, jderii, dihorii și chiar nevăstuicile, care pe cât posibil să fie ținute în frâu.

Asemenea braconierii, trebuie urmăriți și prinși nu numai acei cari operează cu pușca, mare osteneala să ne dăm pentru descoperirea celor mai periculoși prinzători cu lațul care sunt niște bandiți lași.

Ca un punct important pentru ridicarea contingentului acestui vânat nobil: se recomandă înființarea așa numitelor ogoare speciale de vânat, cum se găsesc astăzi pretutindeni la moșiile mari din Cehoslovacia, Germania și Ungaria, etc., etc., unde se dă mare atenție ridicării contingentului căprioarelor. Aceste ogoare de vânat, să n'aibe întinderi prea mari, mai bine să le înființăm în mai multe puncte potrivite prin pădure și unde au căprioarele locurile lor favorite.

Pe cât posibil să înființăm aceste ogoare speciale, pe parchetele despădurite sau pe locurile arabile în interiorul pădurei, ca să le menținem pe unde voim. Au o influență foarte mare asupra acestui vânat dacă-l putem obicinui foarte bine și repede cu aceste ogoare, afară de asta, mai atragem și pe cele din teritoriile străine (vecine) și să împiedicăm stricăciunile cauzate de căprioare pe terenurile agricole, oprindu-le să mai iasă în fiecare seară la câmp, găsind destulă și suficientă hrană pe aceste ogoare. Mare grijă și osteneală să ne dăm cu cultivarea acestor ogoare de vânat. În primul rând să cultivăm plantele care constituie hrana favorită a căprioarelor. Pe diferite locuri să semănăm un amestec de ovăz, orz, mazăre, mazărică de primăvară și

toamnă, borceag, meu, mături, costreiu, muștar alb, cânepa gigantică, lucernă, dughie, soia și *Lupinus augusti folius*. Foarte bun și recomandabil este ca hrană și totodată și ca bun adăpost: *Topinambur* (*Helianthus tuberosus*), *Helianthus salsifis*, *Helianthus dormicordes*, *Comfrey* (*Symphytum officinale*), *Polygonum fagopyrum* (Hrișcă), *Helianthus annuus* (Floarea soarelui) *Brassica oleracea*, etc., etc.

Aceste parcele ne sunt de mare folos și ajutor la vânătoare prin apropiere și asemenea la pândă, de neprețuit, deoarece căprioarele în deosebi țapii bătrâni și capitali sosesc cu o punctualitate de necrezut și sunt foarte ușor de vânat din observator sau prin apropiere și așa foarte rar să întâmplă, ca așa o vânătoare pe terenurile unde avem aceste ogoare speciale pentru vânat; să nu fie încununată de succes.

Să nu uităm încă un punct important, care sunt sărăriile.

La începutul primăverii, imediat după topirea zăpezii să începem cu facerea sau reînnoirea sărăriilor, care să fie într'un număr cât de mare prin toată pădurea sau tot în apropierea ogoarelor de vânat, căprioarele au mare nevoie de sare la schimbarea părului! Ca să fie numai decât și cu plăcere frecventate se recomandă ca după ce s'a depus sarea amestecată cu lut în lăzi să mai presărăm peste acest amestec pe suprafață puțină pulbere de amis, sau mai bine „*Foenum graecum*” și pentru adușmecarea puțină pulv. rad. irid. florentinae. Iasă ca să atragem mai mult ca sigur țapi bătrâniși capitali, se recomandă ca să semănăm împrejurul sărăriilor „*Serabelle*”, care este foarte mult căutată și mâncată de căprioare.

Un punct foarte principal: ca să reușim pe deplin și în timpul iernii, mai este hrânirea acestui vânat, când totul va fi acoperit cu zăpadă mare.

Să nu uităm a construi și a așeza de prin Octombrie—Noembrie în diferite puncte ale terenului, la locuri ferite de braconieri și răpitoare, care trebuie zilnic inspectate, niște adăposturi-colibe cu acoperiș; pe dinăuntru cu un grătar, unde depunem când va fi nevoie nutreț uscat. Ca nutreț să depunem: mazăre, fasole, snopi de ovăz netreerat, trifoi, esparsette, mai departe legături de frunziș bine uscat: „de stejari, tei, carpen, salcie, plop, ulm, *rubus idéus* și *rubus fruticosus*, fructe bine uscate de *Sorbus ancuparia* (*Vis cum album L*) fân de luncă; numai în cazuri excepționale și atunci numai fân dulce de prima calitate. Ca adaus, ghinde, ovăz, fa-

sole, porumb, cartofi castane fărâmate și sfeclă.

Foarte bună ca hrana verde este și rapița (Brasica nopus), semănată de pe toamna, numai să nu fie într-o proporție prea mare la dispoziția căprioarelor, că provoacă, umflături, colici și diareia.

Se mai recomandă (unde nu se găsesc) plantarea diferiților pomi în diferite locuri ale pădurei ca: Sorbus aucuparia, Sarothamnus vulgaris, Ulex europaeus, Hippophae rhamnoides, Spartium scoparium, Pirus communis, Prus malus, Sambucus ingra, Sambucus racemosa, etc., etc.

De neprețuită valoare ar fi înființarea locurilor arabile în pădure (Waldfeldbau), pe porțiuni unde au fost tăierile! — După ce s'a curățat complet aceste parcele exploatate, înainte de reimpădurire să le cultivăm cu ovăz și (Staudekorn), pe care-l semănăm după ce s'a săpat.

Ovăzul este chiar un nutreț bun în primul an. Standkornul al doilea an și în special iarna!

Se înțelege dela sine ca pentru dobândirea unui

contingent sănătos de căprioare se prevede împușcarea tuturor exemplarelor bolnave indiferent dacă sunt țapi sau căprioare, îndeosebi acele exemplare care sufăr de diferite maladii de plămâni etc. (Lungemonum) *Strongylus filaria* și *Strongylus micurus*. Remedii: Să amestecăm o cantitate mică de clorid de cupru în sărării!

Pentru împropătarea sângelui ar fi de mare valoare împotarea căprioarelor din stăinătate însă cu condiția, ca să fie garantat sănătoase.

Aceste căprioare străine, trebuie ținute dela început închise într'un loc împrejmuț câtva timp și numai după un timp oarecare și după înlăturarea dardului, redată cu totul libertății ca să se asocieze căprioarelor indigene din teritoriile noastre.

Așa cu multă tădă și sacrificii să lucrăm la înmulțirea lor, ca să ridicăm contingentul celui mai mobil vânat, care cu drept cuvânt să numește și „*Gazela Europei*”.

ISTORIA VIEȚII SFÂNTULUI HUBERTUS

de LEON PROCA

Ostașii culorii verzi îi cunosc numele; câți dintre vânători nu au mulțumit acestui nume, când după zile și nopți de alergare prin văi și dealuri, pe zi cu soare, prin ploae și vânt, trofeul zăcea la picioarele lor; în disgrația acestui personaj ce mai există numai prin calendare, am căzut cu toții și nu o singură dată.

De acest nume cunoscut vânătorilor, care exercită o putere mistică asupra raporturilor dintre vânat și vânător ne vom ocupa și vom lăsa la o parte, pentru câteva clipe, teoriile cinegetice și descrierea practicei vânătoarești.

Hubertus s'a născut prin anul 656, ca fiu al principelui Bertrand, duce de Aquitania. Trăește la curtea lui Ebron împreună cu tatăl său; Ebron guvernă Neustria, (partea vestică din vechiul imperiu al Francilor), în locul lui Clotar al III-lea. Principele Bertrand și fiul său Hubertus fiind supuși la torturi și chinuri, primul se revoltă și într'o luptă crâncenă cu Ebron iese învingător iar fostul domnitor al Neustriei este silit să se retragă la curtea lui Pipin de Herstal, majordomul Austrasiei.

Aici Ebron este asasinat, iar fostul său protector Pipin de Herstal, care nutrea multă simpatie față de Hubertus îl împărtăși pe acesta cu onoruri, numindu-l mare maestru la curtea sa. Mai târziu îl căsătorește cu Floriba, fca contelui Dagobert.

Odată cu intrarea lui Hubertus la curtea majordomului Pipin de Herstal, începe perioada de ascensiune a victorului sfânt.

Pe lângă vitejia și istețimea cu care era înzestrat Hubertus, el era și vânător. Pasiunea lui era atât de mare încât prefera vânătoarea oricărui bun din lume.

Intr'o zi, — era Vinerea Patimilor, — pe când creștinii se aflau în biserică, codrii Ardenilor răsunau de lătratul câinilor și sunetul cornului de vânătoare.

Hubertus urmăria de mai multe ore un cerb, care însă nu vroia să părăsească desigur. Oprindu-și calul pentru a-și șterge sudoarea ce-i curgea pe frunte, vede că cerbul pe care-l alungase atâta vreme, strâmtorat de copoi, în loc ca să fugă, se oprește în fața

lui. Dintre coarne răsărise o cruce ce strălucea ca o rază de soare.

Hubertus descălecă și înghenunchind își plecă fruntea spre minunata arătare. Atunci cerbul grăi:

„Hubertus, până când vei neliniști fiarele pădurii? Până când îți vei munci viața pentru a satisface o pasiune vană?”

„Stăpâne, — răspunse viteazul Hubertus, — sunt gata a asculta ord'nele tale”.

„Dute la episcopul Lambert din Liège și spovedește-te lui” — îi porunci cerbul.

Din acest moment Hubertus nu mai merse la vânat.

Intre timp moare și frumoasa Floriba, soția sa iar el se retrage la Mănăstirea din Stabloo, de unde cere mereu sfaturi episcopului Lambert. În 708 episcopul Lambert moare, moarte de martir, iar scaunul episcopal este ocupat de Hubertus.

În 728 moare episcopul Hubertus.

Carol cel Mare desgroapă mormântul lui Hubertus, 16 ani după moartea acestuia, și găsește corpul în cea mai perfectă stare de conservare. Poporul începu să-l numească sfânt și acest titlu îi fu consacrat oficial de către Papa Leo X în anul 1515, fixându-i ziua în fiecare an la 3 Noembrie.

În 1444 Gerard al V, ducele de Berg, creiază ordinul Sf. Hubertus, ordin cavaleresc al Bavariei, în amintirea unei victorii reputate în ziua Sfântului Hubertus. În afară de familiile domnitoare, ordinul numără numai 12 cavaleri și un comandor.

Ordinul era format dintr'o cruce azurie, înconjurată cu 12 diamante și opt mărgăritare; câte cinci raze de aur ondulate plecau din fiecare colț al crucii iar în centru se găsea un medalion oval din aur, în care era reprezentat Sf. Hubertus în genunchi în fața crucii dintre coarnele cerbului.

În dosul medaliei era scris: „In fide sta firmiter”.

Numele de Hubertus, după Skinner, derivă din 2 cuvinte anglo-saxone: *hevrîe* care înseamnă culoare și *beorth*, brilliant, splendid. Verthegean afirmă, că ar proveni din *heugh*, prescurtare a cuvântului *heughtide* = *deliciu, plăcere* și din *berth*, adică *inclină*.

IDENTIFICAREA PASĂRILOR NOASTRE DE APĂ

(Urmare)

(TABELELE FINALE)

de Maior C. ROSETTI-BĂLANESCU

Tabel 15

L A R U S

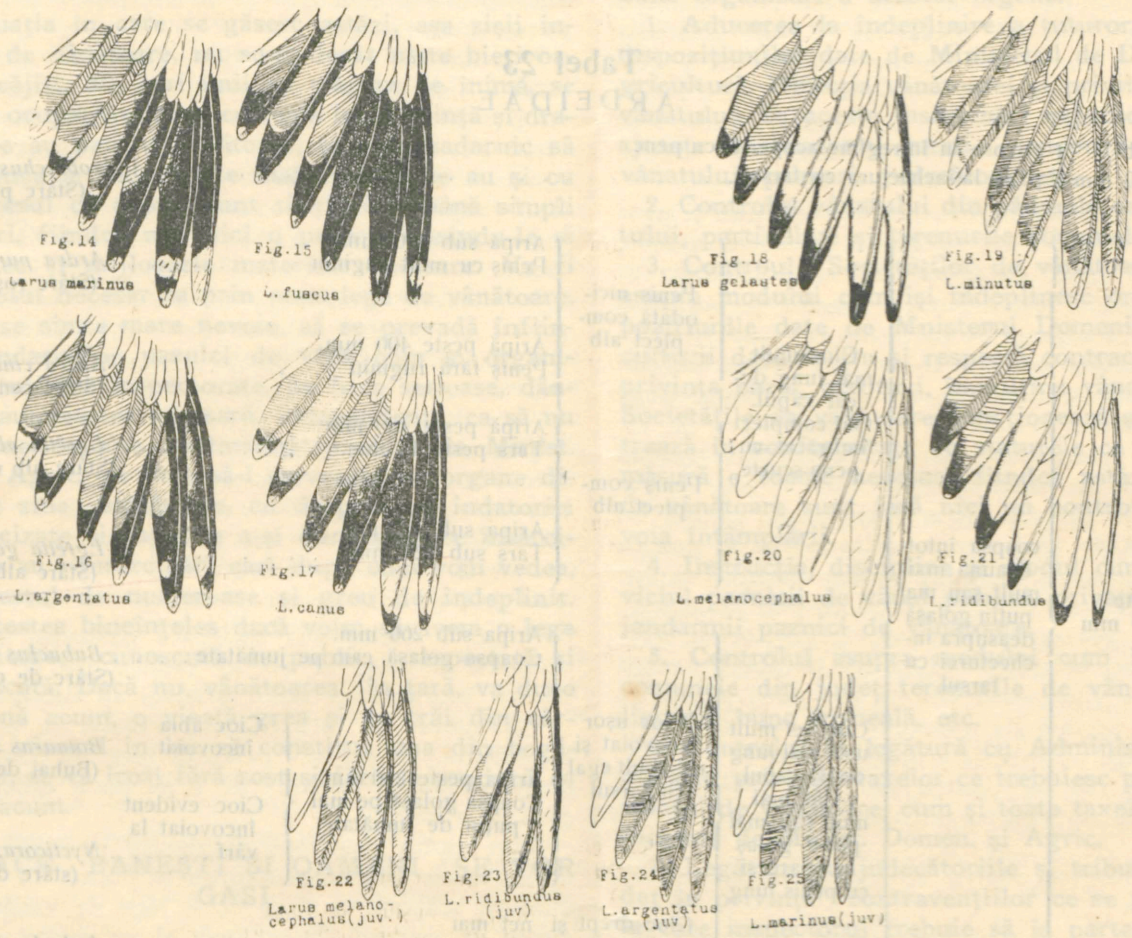
ARIPA	Sub 240 mm.	cap alb in orice anotimp		<i>L. gelastes</i> (Pescar rosalb)
		cap niciodată complet alb	cap brun închis	<i>L. ridibundus</i> (nuntă) (P. răzător)
	cap negru curat		aripa sub 250 mm.	<i>L. minutus</i> (nuntă) (P. mic)
	Sub 390 mm.	cap alb pătat cu cenușiu închis	aripa sub 240 mm., fără negru nici la aripă, nici la coadă	<i>L. minutus</i> (toamnă)
			aripa 285—330 mm.	vârful aripei strânse, alb <i>L. metanocephalos</i> (toamnă) Vârful aripei strânse, negru Manta cenușiu-perlă. Aripa prox. 300 mm
		cap, gât, coadă alb curat. Manta cenușiu-albăstriu. Coc verzui la bază și galben la vârf. Picioare verzui		<i>L. canus</i> (nuntă) (P. cenușiu)
	Peste 340 mm.	aripa sub 390 mm.	cap, gât striat cu brun. Restul cu precedentul	<i>L. canus</i> (toamnă)
			Manta neagră sau ardezie	Manta negru-ardeziu. Cap și ceafă striat cu brun-cenușiu. Aripa peste 480 mm.
		cap și gât striat cu brun, cenușiu sau negru. Aripa întodeauna cu negru		Manta neagră. Aripa 407—440 mm.
			Manta dela cenușiu-a băstriu la cenușiu-perlă	Manta ardezie. Aripa 430—454 mm.
aripă peste 390 mm.		cap fără negru		Manta cenușiu-a bastru. Cap alb mai mult sau mai puțin striat cu brun-negricios. Aripa aprox. 480 mm.
			Manta cenușiu-alabstru. Cap și gât striat cu brun-cenușiu. Aripa aprox. 435 mm. (P. argintiu) (!)	
	cap nicioagată striat. Aripa întodeauna cu negru	cap fără negru	Manta cenușiu-albastru închis. Cap și gât striat puțin distinct. Aripa aprox. 441 mm.	<i>L. a. cachinans</i> (toamnă) (P. argintiu cu picio. galb.)
			cap negru. Aripa aproximativ 475 mm.	<i>L. ichtyaetus</i> (nuntă) (!!)

— Pescarii prezintă mari deosebiri între haina de nuntă (primăvară) și haina obișnuită de vară și toamnă.

Tabelul a ținut seama de aceste schimbări — cari se complica de altfel cu diferențele de aspect între adulți și păsări tinere. Dimensiunile vor putea ajuta la identificare în aceste cazuri. Amatorul va consulta cu folos și figurile 14—25 (vezi p. următoare). „Manta” numim porțiunea trupului păsării cuprinzând spinarea și umerii.

Tabel 16
STERCORARIUS

ARIPA	peste 340 mm	tars peste 48 mm	retriclele mediane rotunde la vârf la adulți	<i>S. pomarinus</i> (!) (Lup de mare)
		sub 340 mm		
TINERI	Partea de asupra corpului brun închis; dedesubt ruginiu sau albicios			<i>S. pomarinus</i> (!)
	Partea de deasupra cenușie, ceva mai deschis dedesubt			<i>S. parasiticus</i> (!)

Tabel 17
STERNA

ARIPA	aprox. 400 mm.	Coadă scurtă, sub 1/3 din aripă Cioc foarte robust	<i>S. tschegrava</i> (Pescăruș mare)		
				aripa sub 190 mm	<i>S. atbifrons</i> P. pitic
	sub 230 mm	aripa între 220-320mm	Tars mai lung ca median cu unghie. Coadă mai scurtă ca 1/3 aripă. Cioc robust. Aripa aprox. 300 mm	<i>S. nilotica</i> (P. răzător)	
			Tars cel mult egal cu median cu unghie, în general mai scurt. Coadă egală sau mai ales mai lungă ca 1/2 aripei.	<table border="0"> <tr> <td>Cioc negru cu vârf galben. Aripa aprox. 300 mm.</td> <td><i>S. sandvicensis</i> (P. mic)</td> </tr> <tr> <td>Cioc de culoarea cornului cu baza roșie. Aripa aprox. 270 mm. depășind coada</td> <td><i>S. hirunda</i> (P. de baltă)</td> </tr> </table>	Cioc negru cu vârf galben. Aripa aprox. 300 mm.
Cioc negru cu vârf galben. Aripa aprox. 300 mm.	<i>S. sandvicensis</i> (P. mic)				
Cioc de culoarea cornului cu baza roșie. Aripa aprox. 270 mm. depășind coada	<i>S. hirunda</i> (P. de baltă)				

Tabel 18
PHOENICOPTERUS

O singură specie: *Phoenicopterus ruber antiquorum* (Flamand) (!). Pasăre mare depășind talia de la 1 m la adulți. Gâtul singur mai lung ca corpul și coada la un loc. Tars de cel puțin 3 ori mai lung ca degetul median cu unghie. Colorit general alb rozat, cu remije negre. Pasările tinere colorit general cenușiu alburii cu pete brune la aripi și ruginiu pe gât.

Tabel 19
RECURVIROSTRA

O singură specie: *Recurvirostra avosetta* (Avocetta). Cioc peste 70 mm, foarte caracteristic încovoiat în sus. Colorit general alb, cu negru la cap, partea deasupra gâtului și parte din aripi. Talie între 416 - 470 mm.

ESTE ABSOLUTĂ NEVOE CA ACTUALA LEGE DE VÂNĂTOARE SĂ FIE ÎNLOCUITĂ PRINTR'O NOUĂ LEGE

COLONEL GHEORGHIU T.

Inspector de Vânătoare onorific, Județul Roman

INSPECTORATELE DE VANATOARE TREBUESC NEGREȘIT ORGANIZATE ȘI A SE ÎNFIINȚA JANDARMI PAZNICI DE VANAT.

În situația în care se găesc astăzi, așa zișii inspectori de vânătoare, nu sunt decât niște bieți oameni necăjiți, din cari unii cu tragere de inimă, se rup dela ocupațiile lor și cu toată buna voință și dragostea ce au pentru vânătoare, se sbat zadarnic să poată aduce la îndeplinire însărcinarea ce au și cu tot interesul ce depun sunt siliți să rămână simpli spectatori, fiindcă nu nici o putere, lipsindu-le și autoritatea și mijloacele materiale necesare. Va fi deci absolut necesar ca prin noua lege de vânătoare, de care se simte mare nevoie, să se prevadă înființarea jandarmilor paznici de vânt cum și organizarea actualelor inspectorate, pe baze serioase, dându-li-se autoritatea necesară, independența, ca să nu mai atârne de alte autorități în afară de Minist. Dom. și Agric. pe care să-l servească ca organe directe, de sine stătătoare, cu drepturi și îndatoriri bine precizate și capabile a-și duce singure însărcinările ce au; însărcinări cari după cum vom vedea, sunt destul de numeroase și greu de îndeplinit. Toate acestea bineînțeles dacă vom să avem o lege de vânătoare, cunoscută de public, respectată și bine aplicată. Dacă nu, vânătoarea în țară, va duce ca și până acum, o vieață grea și va trăi din cârpeli. Iar vânatul în loc să constituie una din bogățiile țării, se va irosi fără rost și fără să producă ca și până acum.

MIJLOACE BANEȘTI ȘI OAMENI SE VOR GASI

Iar dacă ni se va răspunde, că această chestiune implică mijloace bănești, mă voi încerca să arăt și câteva din aceste mijloace. Credem însă că prin buna voință și dragoste de averea Statului, s'ar putea găsi și oamenii și banii necesari.

În privința oamenilor, cărora li s'ar putea încredința aceste însărcinări, s'a ventilat unele păreri prin articolele din „Revista Vânătorilor”, ca șefii ocoalelor silvice ar putea ocupa și aceste funcțiuni.

Credem că această măsură ar fi greșită. Ceeace ar ademeni pe mulți, ar fi ideea de economie, fiindcă trecându-se aceste servicii în spinarea silvicultorilor s'ar face economie cu plata salariului. Se pune însă întrebarea? Ar fi posibil ca șefii de ocoale silvice, încărcăți și ocupați peste măsură cu serviciul ce au, și care le cere destulă muncă și timp, să li se mai dea și o altă însărcinare și poate destul de grele? Noi credem că însăși silvicultorii nu vor primi, fiindcă nu vor putea să facă față celor două servicii. În plus nu toți șefii de ocoale silvice sunt vânători și tocmai aceasta e una din condițiile de seamă, ca inspectorul de vânătoare să fie ales din lumea vânătoarească, bineînțeles cu autoritatea necesară, însă cu un trecut vânătoresc frumos, cinstit și cu bogate cunoștințe în ale vânătoarei.

Inspectorul de vânătoare trebuie să fie pe lângă un bun vânător dar și un om priceput în ale vânătoarei, ales bine și pus bine în locul său, fiindcă

va avea destul de lucru. Iată de exemplu, unele din însărcinările ce vor trebui date inspectorilor de vânătoare județeni, în cazul unei complete și bune organizări a acestor organe.

1. Aducerea la îndeplinire a tuturor ordinelor și dispozițiilor date de Ministerul de Domenii și Agricultură. Direcția vânătoarei și privitoare la legea vânatului. În aceste însărcinări inspectoratele vor fi ajutate de jandarmi rurali, jandarmi pentru paza vânatului, primari, judecători, etc.

2. Controlul vânatului din pădurile ce aparțin Statului, particulare și terenurile comunelor din județ.

3. Controlul Societăților de vânătoare din județ, asupra modului cum își îndeplinesc ordinele și dispozițiile date de Ministerul Domeniilor și Agriculturii dacă se țin și respectă contractele ce au în privința pazei, ocrotirii, înmulțirii vânatului și dacă Societățile de vânătoare funcționează și se administrează în conformitate cu statutele ce au. Această măsură e foarte necesară fiindcă astăzi Societățile de vânătoare sunt fără nici un control și lăsate în voia întâmplării.

4. Instrucția, disciplina și modul cum își fac serviciul paznicii de vânat publici, privați și îndeosebi jandarmii paznici de vânătoare.

5. Controlul asupra modului cum își arendează comunele din județ terenurile de vânătoare, prin licitații, bunq învoeală, etc.

6. Controlul în legătură cu Administrația Financiară în privința taxelor ce trebuiesc plătite la contractul de vânătoare, cum și toate taxele ce trebuiesc încasate de Minist. Domen. și Agric.

7. Legătura cu judecătoriile și tribunalul din județ în privința contravențiilor ce se vor judeca și la care inspectorul trebuie să ia parte, apărând interesele Ministerului de Domenii și Agricultură.

8. Controlul armelor de foc din județ în legătură cu legea portului armelor.

Eliberarea de permise de vânătoare, posed. și port arme și câini, etc., cari trebuiesc luate dela prefectură și date inspectoratelor fiindcă le privesc direct.

10. Organizarea și conducerea terenului de vânătoare al inspectoratului în care se va urmări creșterea și înmulțirea diferitelor specii de vânat și din cae se va vinde particularilor ce au teren arendat și Societăților de vânătoare din județ în mod obligatoriu, vânatul necesar pentru a servi la populatul terenurilor lipsite de vânat sau cu vânat puțin. Această parte va trebui negreșit prevăzută în noua lege de vânătoare.

11. Inspecții și razii în diferite părți ale județului mai cu seamă acolo und s'a semnalat că se braconeză.

12. Conducerea biroului inspectoratului; corespondența, diferite scripte pentru chestiuni bănești și materiale ce vor aparține Inspectoratului. Va fi ajutat de un secretar.

De sigur că se vor mai ivi și alte însărcinări ce vor cădea tot în sarcina acestor inspectorate și cari vor rezulta din practica serviciului.

Cât privește înființarea jandarmilor paznici de vânat (s'au orice alt nume li s'ar da), această chestiune care este prevăzută deja în actuala lege de vâ-

nătoare dar care nu a luat până acum ființă, trebuie adusă la îndeplinire cât mai urgent posibil.

Cu mijloacele ce se vor arăta mai jos, s'ar putea înființa deocamdată câte un jandarm paznic pentru două comune. Iar cu timpul câte unul sau doi pentru fiecare comună mai mare și cu teritoriul de vânat peste 3.000 ha. Se va putea găsi și recruta în bune condițiuni oameni cunoscuți din județ sau din alte părți; oameni cinștiți și de bună credință și chiar buni vânători. Va trebui bineînțeles a-i plăti omeneste, făcându-li-se înlesniri pentru uniformă, scutiri de prestație, și dându-le câte 2—3 hectare pământ pentru cultură, asemenea $\frac{1}{2}$ din amenzile ce vor rezulta din contravențiile dovedite de ei. Acești jandarmi paznici, vor trebui să fie călări, fiindcă numai așa își vor îndeplini bine serviciul lor. Vor fi ajutați și în această privință dându-le costul hranei pentru cal.

Totodată jandarmilor li se poate încredința și paza holdelor pe timpul verii, și în acest caz, comunele vor contribui anual cu o cotă în bani. Însfârșit ce nu se poate face, când omul e pornit cu sufletul de a face lucruri bune. Și acum mă reîntorc la chestiunea mijloacelor bănești și pe cari Ministerul de Domenii și Agricultură ar urma să le procure pe costul său din:

1. Taxele permiselor de vânătoare cari trebuie mărite la 1.500 lei anual;

2. Taxele de permise de a purta armă, de 200 lei pentru o armă de vânătoare cu alică și 300 lei pentru o armă de vânătoare cu glonț. Aceste permise se vor elibera anual nu ca până acum pe termen nelimitat;

3. Taxa de port-armă numai vânătorilor cu permis de vânatoare și care va fi de 100 lei anual pentru orice armă de vânătoare. Cei ce vor plăti permis de port-armă și permis de vânatoare, nu vor mai plăti și taxele pentru permis de a poseda arme;

4. Taxa de 100 lei pentru un câine prepelicar;
Taxa de 500 lei pentru un câine de lux, copoi, limier, etc.

Taxa de 1000 lei pentru un ogar, cu care nu se va putea vâna;

Taxa de 100 lei pentru orice câine ciobănesc care va însoți turmele de oi sau de vite la pășune.

Dacă se va dovedi că acești câini, urmăresc vânatul, stăpânul va plăti 500 lei ca și pentru un copoi.

5. Taxa fixă de 2000 lei ce va trebui să plătească toate societățile de vânătoare din țară Ministerului de Domenii și Agriculturii.

7. Taxa de 2000 lei ce vor plăti comunele rurale anual Minist. Dom. și Agric. pentru jandarmi paznici de vânat. cari pe timpul verii, vor păzi și holdele.

8. Taxa de 10 lei de hectar ce se va plăti anual Minist. Domeniilor și Agriculturii de către particulari cari au păduri.

9. Taxa de 10 la sută ce se va încasa de Minist. Dom. și Agric. din vânzarea vânatului și pieilor de vânat.

11. Taxa de 10 la sută pentru Ministerul de Domenii și Agriculturii din vânzarea oricărei arme.

12. Taxa de 10 la sută pentru Ministerul de Dom. și Agr. din valoarea vânzării rechizitelor de vânătoare, cartușe, tuburi, etc., cum și a oricărui obiect vânătorească.

13. Din venitul ce ar rezulta din vânzarea vânatului din terenul de experiență al inspectoratelor de

vânătoare județene și care trebuiesc neapărat prevăzute prin noua lege de vânătoare și înființate în fiecare județ, urmărind creșterea și înmulțirea diferitelor specii de vânat ca: cânat nobil țap, căprioare, cerbi, etc., și vânat mic: iepuri, lapeni, potânnichi, fassani, etc., și din cari se va vinde persoanelor particulare cari au arendate terenuri de vânătoare, sau proprietăți, cum și Societățile de vânătoare în mod obligator pentru a popula cu vânat terenurile în cari vânatul lipsește sau este prea puțin.

De sigur că studiindu-se în amănunțime aceste chestiuni, s'ar mai găsi și alte mijloace din cari s'ar putea crea venituri.

Neavând la îndemână date statistice, n'am putut stabili nici cel puțin aproximativ veniturile ce ar rezulta din taxele arătate mai sus. Credem însă că suma s'ar ridica la câteva zeci de milioane de lei; sumă ce ar fi suficientă pentru organizarea a câte unui inspectorat de vânătoare în fiecare județ și a jandarmilor paznici de vânat câte unul pentru 2 comune.

La început se înțelege că lucrurile vor merge mai greu; cu timpul ventiul din vânat mărindu-se se vor aduce și îmbunătățirile necesare.

Chestiunea ce am propus, cere de sigur atenție și un studiu amănunțit. Pentru procurarea la timp a mijloacelor bănești Minist. Dom. și Agr. ar putea aplica imediat unele din taxele arătate fără teamă că s'ar ivi nemulțumiri în lumea vânătorească și credem că deverații vânători, vor primi bucuros a plăti partea ce li se cuvine, fiindcă adeverații vânători nu pun preț pe câteva sute de lei ce ar urma să plătească când e vorba a-și satisface pasiunea lor vânătorească și când ar ști că sacrificiile ce fac sunt pentru îndreptarea stării actuale de lucruri.

Vânătoarea în țara noastră trebuie cu orice preț organizată. În această privință sunt de părea celor mulți vânători, doritori de a se pune ordine și regulă în vânat.

Sunt multe chestiuni privitoare la vânătoare cari trebuiesc cât mai urgent puse la punct. În acest caz singura scăpare va fi o nouă lege de vânătoare, ticluită de oameni cunoscători și cu multă pricepere în ale vânatului și mai cu seamă cunoscători a stării intolerabile în care se găsește astăzi chestiunea vânătoarei în țara noastră. Se înțelege că în țara noastră sunt mulți vânători, oameni luminați și cu multe cunoștințe în această direcție și buni cunoscători al stărei actuale de lucruri. Dorința noastră ar fi să le auzim cuvântul. Tot ce se va scrie în această privință pentru sau contra, depare de a aduce nemulțumiri va servi credem interesele adevărate vânătorești și va veni în ajutorul vânătorei din țara noastră, prin sfaturi bune și alese și prin idei sănătoase, ponite din dorința unor adevărate suflete vânătorești. Iar dacă autoritățile în drept, vor binevoi a fi atente și vor lua act de dorințele și experiența celor ce din sufletele lor și în mod dzinteresat cer stăruitor ca starea actuală de lucruri să se schimbe, în acest caz vom putea să trecem la altă stare de lucruri frumoasă și prosperă și să ne apropiem și în această privință de celelalte țări înaintate. Va fi cu atât mai bine, fie pentru lumea vânătorească, cât și pentru Statul nostru care are la îndemână între alte bogății ale țării și vânatul, din care s'ar putea crea cu timpul frumoase venituri.

Vom trăi și vom vedea.

PASĂRI CAPTURATE ÎN ROMÂNIA

De: LEON PROCA — Sibiu.

Vizitatorii din lumea pasărilor, cari ne cercetează anual, după anotimpuri sunt nenumărați. Unii primesc ospitalitatea bălților, crângurilor și pădurilor noastre cu multă regularitate alții vin cu întrerupere și iregular. Când însă perturbațiunile atmosferice, ploii, vânturi, frig au loc sau chiar numai un instinct spontan pentru migrațiune se manifestă în viața vreunei specii de sburătoare, cele patru puncte cardinale trimit emisarii lor pe plaiurile noastre.

Evident, că pentru identificarea sigură a acestor reprezentanți ai avifaunei streine avem nevoie de observatoare ornitologice plasate în căile de migrațiune și centrele de nădădărire și activitate. Expunem importanța și urgența construirii unui observator în Delta Dunării și unul prin Carpați. Cel de al doilea a fost împlinit și pus sub o conducere impecabilă, de specialist și cunoscător. Primul nu-l avem încă realizat.

Exemplarele de pasări cari apar la noi în mod cu totul accidental și sunt în posesiunea muzeelor și a diferiților vânători se datoresc numai întâmplării. Și totuși întâmplarea ne-a dat câteva bijuterii, bijuterii întâi prin raritatea lor și al doilea prin concursul întâmplării.

În Muzeul de Istorie naturală din Sibiu, proprietatea Societății transilvănene de științe naturale am găsit câteva exemplare de pasări, destul de rare și ospitalitatea „Rexistei Vânătorilor” îmi va da posibilitatea să informez vânătorii, cari se ocupă și cu studiul pasărilor, despre rezultatele ce le voi obține și de aici înainte. Totodată țin să amintesc, că ar fi în interesul nostru al tuturor ca vânătorii din orașele, cari au în localitate muzee și colecții, să urmărească și să comunice astfel de date.

Înșir aici o primă grupă de șase pasări :

Syrhaptus paradoxus Pall, o pasăre de mărimea și aspectul unei potârniche și se caracterizează printr-o coadă lungă, (ca a unui porumbel), ascuțită în formă de ic ; cele două pene mijlocii ale cozii se

prelungesc sub forma unor antene, ca la rândunică.

Vezi ziarul „Patria”, Cluj din 26 Ianuarie 1929.

Exemplarul aflat este un bărbătuș și a fost împușcat în Dumbrava Sibiului la 21 Aprilie 1888. Patria acestei potârniche este Asia Centrală până în Nordul Chinei, în vest până în stepa Chirchiză, la nord până la Lacul Băical și la sud până în Mongolia și Turkestan. În anul 1888 a avut loc o invazie în masă a acestei pasări ; pasagiul a trecut prin Rusia de mijloc și răsăriteană, Austro-Ungaria, Germania, Danemarca, Belgia și Franța iar o ramificație subțire pe la piciorul Carpaților și șesul munten.

Fuligula rufina Brehm. (germ. Kolbenente), o rață care după toate informațiile culese pare a fi foarte rară. Un exemplar masculin a fost capturat pe râul Cibin la 20 Februarie 1862.

Lestris pomarina Brehm. (Spatelraubmöwe germ.), este o pasăre care clocește în Tundră și se abate uneori până pe litoralul african și australian. Este o pasăre care locuiește în regiunile arctice și nu o întâlnim decât foarte rar la noi. Exemplarul descoperit a fost capturat în Lazaretul Sibiului în iarna 1849/50, deci acum 81 ani.

Aquila pomarina Brehm, acvila țipătoare mică, este o răpitoare care ajunge câteodată până pe litoralul Angliei. Este o pasăre care clocește în Rusia apuseană și a noi o întâlnim, nu însă în număr prea mare. În Ardeal este chiar rară. Exemplarul aflat în muzeu din Sibiu a fost împușcat la 15 Iunie 1928.

Nyctala Tengmalmi Gm., cucuvea încălțată, mai mică decât cucuveaua pitică ; caracterizată prin mărimea neobicinuită a orificiilor urechilor. Deși această cucuvea clocește uneori la noi, în pădurile mari, totuși ea poate fi considerată ca rară. Exemplarul fflat a fost capturat în Octombrie 1 1920.

Bernicla rufficollis, gâsca cu gât roșu, capturată în 25 Noembrie 1928 (vezi Rev. Vânător. Nr. 1 Ianuarie 1929).

VÂNĂTOARE OFICIALĂ...

N. G. STOENESCU—Ploești

Eram în cullmea fericirii, evenimentul mult așteptat de mine se împlinise.

După strategice și diplomatice sforțări cumpărasem o armă de vânătoare, care nu mai era nici „12-ul” al lui tata și nici carabina de contrabandă a vierului nostru.

Era „Ideal-ul” cumpărat de mine, rezultatul celor mai teribile pledoarii în fața lui tata și nellipsitelor „scrisori de recomandatie” din partea lui unchul-meu, cari isbutiseră să deschidă punga lui tata și să reducă la zero intransigența mamei care îmi servea în exemple comparative de vânători pe vierul nostru superlativul cavântului „gol pușcă”.

Deși Mihalache (așa se numea vierul) era un devotat serv al Dianeii, totuși nu neglija nici pe Bachus tinzând la o înfrățire a acestor două zeități iar rezultatul final era că mama îi plasase bine calificativul de „gol pușcă”.

Așa fiind lucrurile nu putea admite ca fiul d-sale elev în cl. 5-a liceală să aibă relații prea întinse cu Mihalache relații rezultate din interesele comune a doi oameni pasionați după același sport.

În fine lucrurile se lămuriseră ; peste câteva zile organizasem o vânătoare cu alți colegi. Cum însă ? „oficială”.

Termenul „oficial” vor crede scumpii mei cetitori că implică prezenta a cine știe căror personaje oficiale.... Nu ! !....

Oficială era prin faptul că era onorată de prezența lui „Moș Neculai” celebrul explorator al smârcurilor „apa neagră” și pe deasupra deținătorul recordului în vânătoare de porci mistreți la apa „neagră”.

Ziua anunțată sosise.... În ajun sfadă cu vierul :

— „Conașule dece nu i-ai umplut țevile cu oțet tare de vin să fi ținut-o o zi și o noapte și să fi văzut atunci vânat....”.

Sau :

— „Trebuia să fi aripat o coțofană să fi bătut-o cu capul de țevi până era gata să moară și la urmă să fi băgat-o cu ciocul pe țevi să-și dea duhul, că asta aduce noroc la pușcă nouă...”

Și multe alte sfaturi cari mai de cari mai nostime.

A doua zi dimineața la ora 5 lătrături de câini, se duseseră colegii în curte... ies îi primesc toți echipați complet, plecăm....

Tata ne urează „succes” tocmai contrar obiceiului, noroc că Niculae n'a înțeles termenul că altfel l'am fi pierdut de mușteriu.

Bucătăreasa din spirit de prevedere ne înștiințează că a pus apă să fiarbă pentru vânat iar Mihalache se crede dator să ne reamintească că a uitat să se ducă să ne lege „urechiații” sfătuindu-ne la extremul caz să recurgem la tradiționala sare, pe când mama cu educație formată din tratatele de vânatoare ale lui tata ne recomandă să nu fim mai aproape de 200 m. unul de celălalt.

Plecați... la vre-un km. pe un dâmb Neculai sucește o țigară, noi elevii dascălului Neculai în ale vânătoarei pronosticăm.. Pronosticurile sunt optimiste ; de cu noapte plouase iar Neculai a cărui vorbă pentru noi era crez ne dădea aceleași asigurări.

Pornim din nou... Nu știu cum dar văd pe „maes-

trul Neculai” rostogolindu-se, alunecase din cauză noroiului format ; accident trecător !

Ajungem la locul destinat, niște găște treceau pe deasupra noastră „maestrul” trage.. găștele își continuă sborul gâgâind ironic, „maestrul” în culmea disperării blestemă, ne apropiem de el, explicațiile ce ni le dă suntperate :

Teava armei se încărcase cu nomol clisos când căzuse și acum odată cu focul tras îi sburase dela vârful țevei o parte din ea cam de vre-o două degete ; „păcat” ! continuă el mai departe printre blesteme :

— „deabea îi reparasem „țilindra” ce mai armă !..”

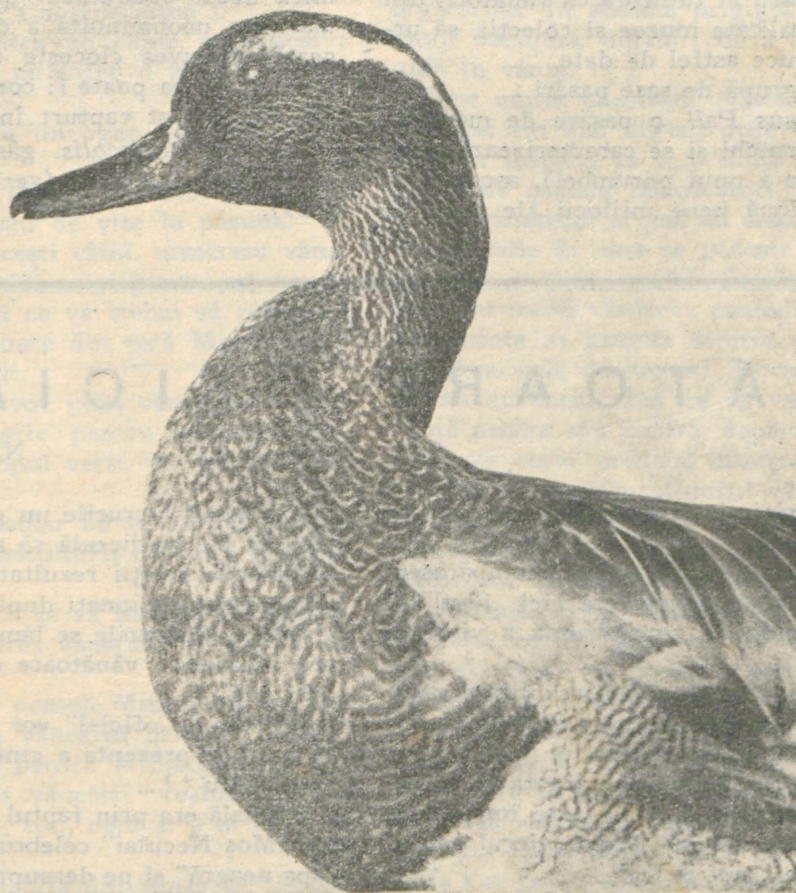
Era în culmea disperării vânătoarea nu s'a mai făcut, purtam cu toții în suflet o parte din necazul lui „Moș Neculai” și ne uitam cu dispreț la armele noastre compătîmind ruginitura cu capse și oblojită cu sârmă a lui „Moș Neculai”, obiectul admirației noastre.

Ne-am întors mârniți fiecare acasă iar Neculai s'a dus la cârciumă să-și înecă focul.

Acasă la mine am format subiect de distracție mult timp...

Spre seară când am ieșit prin sat „Moș Neculai” clătînându-se grozav pe picioare explica unui măr altoit din curtea caselor lui : că mare păcătos este acela ce pune apă în „sângele Domnului” și neghiob fără pereche cel ce merge cu „brânzoi” la vânătoare.

CAP DE RAȚĂ CĂRĂITOARE (ANAS QUERQUÉDULA L.)

Exemplar de primăvară. — Fotografie mărită la 1/2 mărime naturală.

Foto : Maior C. Rosetti-Bălănescu

TRATAREA MUȘCĂTURILOR DE VIPERĂ

Maior SCHNEIDER-SNYDER ROLAND

În articolele mele respective, aărute în „*Revista Vânătorilor*” (XII 1931 pag. 51), în *Karpathenweid-nerk* (1929) și în *Vadászugsag* (1929) am atras atențiunea cititorilor asupra pericolului iminent pe care-l prezintă prezența Viperei (*Vipera berus* L.) în Transilvania, *Vipera ammodytes* L. în munții Olteniei, Banațului și Hunedoarei) neteritoriile noastre de Vânătoare atât pentru noi vânători cum și pentru populația autohtonă a regiunilor respective. Am făcut și un călduros apel către d-nii medici, ca să ne arate care ar fi tratarea mușcăturilor de viperă, de oarece logica mea nu îmi permite ca să am încredere în cura băbească cu alcoolul, adică consumarea unei cantități mari de alcool, deși chiar *Brehms Thierleben* recomandă acest tratament. Ca primul a reflectat asupra chestiunii d. Orendi Carol, trimițându-mi revista „*Medizinische Welt*” (22 II 1930, pag. 257) în care medicul german dr. Foch Carol din Helmstadt, — care se bazează e experiențele sale făcute în Africa unde făcea serviciu — descrie tratamentul aplicat de el în Africa cu ser antiveninos. Spre marea mea mulțumire am primit și cartea d-lui dr. R. I. Călinescu, „*Manual pentru determinarea amphiibiilor și reptilelor din România*” (editura „Casa școalelor” 1930). Regret că cartea aceasta îmi e necunoscută dar constat că un caz și mai regretabil, că în recenziile Revistei Vânătorilor nu s'a scris măcar un cuvânt despre cartea aceasta, cunoașterea a cărei reprezintă un folos real entru cetitori.

Este o carte, care îmbogățește literatura noastră cinegetică, care trebuie cunoscută de către Vânători, silvicultori, profesori, învățători, excursioniști și nu în ultimul rând de carte părinți și medici, de oarece nu se ocupă numai cu determinarea amphiibiilor și reptilelor din România, ci din Capit. III pag. 23-24-25. D. dr. R. I. Călinescu ne arată atât pericolul pe care-l reprezintă veninul viperei intra în organismul omenesc, cum și singurul tratament sigur, cu ser antiveninos, bazându-se pe cartea doctorului francez *Phisalix, Animaux venineux et venins* (Paris (1922)). Constat, că cele citite despre tratarea mușcăturilor de viperă în cartea d-lui dr. R. I. Călinescu întocmai corespund cu tratamentul medicului Foch, care și accentuează, că alcoolul consumat paralizează, neutralizează eficacitatea serului. Găsesc necesar, că serul să fie de găsit la medicii comunelor, în casele de adăpost a touringclubului și a Karathenvereinului în lada de prim ajutor etc., etc. iar aplicarea modului de tratament să fie cunoscut de personalul silvic, de vânătorii, de cercetași și de membri societăților de turism.

Care ar fi tratamentul? D. dr. R. I. Călinescu îmi dă voe să-i dau cuvântul Domniei Sale :

„Mai folositoare și mai sigure sunt însă serurile antiveninoase pntu toate speciile de vipere din Eu-

ropa, care se pot comanda direct dela Institutul Pasteur din Paris (Buc. Dutot 22) sau la institutul de seruri și vaccinuri Prof. Dr. I. Cantacuzino, din București (Splaiul Magheru), care le aduce dela Paris ; serurile sunt închise (1.0 cc.) în fiole de sticlă introduse în cutiute de lemn în care se mai găsesc și instrucțiunile de întrebuițare și o lamă de metal pentru tăiatul fiolei. Alături de cele 2 fiole de ser pe care le luăm cu noi, mai avem nevoie de 1 seringă cu 2 ace sterilizate, 1 lamă (Gillette) sterilizată, 1 sticlă cu soluție slabă (1%) de hiperpermanganat de Kalium sau una (1/60) de hipoclorit de calciu sau Natriu, vată și tifon. Când avem neșansa de a fi mușcați de o viperă, vom urma conform următoarelor sfaturi :

1) Să aplicăm o legătură între inimă și rană, la 10—15 cm. depărtare de aceasta din urmă, strângându-se moderat pentru a face să se umfle vinele ; din sfert în sfert de oră s-o deplasăm legătura către rădăcina brațului, dacă am fost mușcați la mână ; să nu întrebuițăm aceasta legătură mai mult de o oră. Când regiunea mușcată va permite legarea, trecem urgent la a 2-a fază a tratării.

2) Să tăiem plaga cu un briciu fin sau cu o lamă Gillette sterilizată și să o stoarcem ; tăietura să fie adâncă (de 5 mm. pentru reptilele noastre) — reunind punctele în care au fost înfipti colții ; tăietura se poate suga și cu gura (în cazul când n'avem leziuni înăuntru) scuipând des. (Conf. Dr. Foch cantitatea Veninului introl este 0,1—0,25 cm³, până la 0.5—1 cm³.)

3) Să distrugem veninul pe loc, din plagă, introducând în tăietura făcută permanganat de potasiu (1%), hipoclorit de calciu sau sodiu (1/60) fie direct, fie inoculări cu ajutorul unei serince, în 3 sau 4 puncte împrejurul rănei, a câte 0.5 cc. de lichid.

Injectia trebuie făcută imediat după mușcătură, sub piele, sau în cazuri grave direct în vine. Calmette recomandă 10 cc. (o fiolă) de serum pentru copii sub 10 ani și 20 cc. (2 fiole) de serum pentru adulți, putându-se reînoi la caz de nervie, serul fiind inofensiv”.

Din cartea d-lui dr. Călinescu mai vedem, că în Basarabia centrală trăiește *Vipera renordi Christ.*, iar în județul Cluj *Vipera ursinii Bonap.* (Pag. 72—73), iar pe fig. 42 vedem repartiția geografică a Viperilor în România.

Aș ruga pe cetitori Revistei, să bie voiască a comunica Revistei cazurile când este mușcat cineva de o viperă și anume : felul viperei, sexul și vârsta persoanei mușcate, partea corpului unde a fost mușcat, tratarea mușcăturei, un scurt istoric al cazului în speță. Toate aceste în mod obiectiv și fără adăogiri de fantezie prin care comunicarea pierde valoarea reală.

COMUNICĂRI ȘI PUBLICAȚIUNI

Să ne mai ocupăm de creșterea animalelor cu blană scumpă.

Pentru a preveni punctul de vedere greșit asupra importanței și succesului în creșterea animalelor cu blană scumpă, cunoscuta editură de specialitate F. G. Mayer „Der Deutsche Pelztierzüchter“ Müüchen 2 C, a scos o broșură ilustrată cu gust, intitulată „Pelztierzucht, ziele und wege“ — „Creșterea animalelor cu blană, teluri și mijloace“, care se trimite gratuit celor interesați.

Din comentarii care sunt lipsiți de esaltare optimistă se poate estrage contrar observațiilor emise cu superficialitate, că creșterea animalelor cu blană scumpă, este și astăzi a fi și în viitor o posibilitate de existență, iar în sensul economic un mijloc de a îmbunătăți balanța noastră economică, meritând o atențiune deosebită.

Cele mai importante animale cu blană care se pot crește în ferme sunt până în prezent Vulpă argintie, cea albastră, Niurca și Nutria, pe când Viezurile argintiu, Dihonul, jderul zibelina, Castorul și multe altele n'au ajuns la o atât de mare importanță. Animalele cu blană domestice, care au o importanță mare numerică sunt însă tot epurii de casă, precum și oaia de karakul de la care obținem reputatele blănuri persane. În germania se mai importă încă pentru cca 25 milioane pe mărci piei de epuri de casă și pentru o sumă mai ridicată blănuri de preț.

Conferința biologică internațională

La conferința biologică internațională, aranjată de guvernul Statelor Unite și al Canadei, pentru studierea cauzei fluctuației periodice a florei și a faunei americane, între alții a primit invitație oficială și inginerul silvic român, dl. Aurel M. Comsia, originar din Ardeal și domiciliat în Montreal, Canada.

Guvernele menționate atribuie acestei conferințe o deosebită importanță economică, din care motiv au solicitat și obținut concursul unor renumiți biologi, geologi, chimiști, silvicultori, zoologi etc din diferite țări, cum este Anglia, Statele Unite, Canada, Germania, Austria, Elveția, Japonia, Rusia. Conferința care de altfel să țină la Matamek (Canada) și-a început lucrările științifice la 24 Iulie și se va sfârși la 1 August, fiind în acest timp prezidată de ministru Sir George Perley, membrul guvernului canadian.

Preot G. Moraru Montreal

ORNITHOLOGICE

Domnul Maior Rosetti-Bălănescu ne comunică:

La 10 km. Nord Bolgrad, în balta din dreptul comunei Căraclia (jud. Cahul) s'a împușcat în ziua de 6 Septembrie 1931, o rață purtând inelul de identificare MOSKWA 15735.

Ministerul Agriculturii și Domeniilor Serviciul Vânătoarei

PUBLICAȚIUNE

Prin Deciziunea Ministerială No. 9964 | 931, se oprește vânătoarea epurilor și potârnicilor, pentru un an, pe terenurile comunelor Dumbrăveni, Independența, Olteni, Măgura, Cherchez, Negru Vodă, Vâlcelele, Grănicer și Ghirlogani, din Județul Constanța.

Ministerul Agriculturii și Domeniilor Serviciul Vânătoarei
Domnului Președinte al U. G. U. R.

Loco

Avem onoare a vă face cunoscut că prin Deciziunea Ministerială No. 12372 | 1931 s'a revenit asupra Deciziunii Ministeriale No. 7337 | 932 prin care se desființase societatea de vânătoare „Mistrețul” din Comuna Răfov, Județul Prahova.

Ministerul Agriculturii și Domeniilor, Serviciul Vânătoarei

PUBLICAȚIUNE

Prin deciziunea ministerială No. 154887/1931, se oprește vânătoarea epurilor și potârnicilor, până la 1 Octombrie 1933 pe terenurile: Composesoratului Comunei Ormeniș, Comuna Ormeniș din Județul Trei Scaune și Comuna Agoștin din Județul Târnava Mare.

Primăria Orașului Turtucaia-Durostor

PUBLICAȚIUNE

Se publică spre cunoștința generală că în ziua de 20 Septembrie 1931 ora 4 p. m. la această primărie se va ține licitație publică pentru arendarea pe timp de 5 ani a dreptului de vânătoare pe terenurile acestei comuni mai mici de 100 hectare.

Condițiunile de licitație se pot vedea în orice zi de lucru la primărie.

Nr. 4611.

Primăria Dragșina, Jud. Timiș

PUBLICAȚIUNE DE LICITAȚIE

Se aduce la cunoștința generală că termenul de vânat al comunei Dragșina în întindere de 3780 jud. cad. se va arenda pe durata de 3 ani cu începere dela 1 Octombrie 1931 până la 1 Octombrie 1934, în ziua de 15 Septembrie 1931 ora 10 a. m. în conformitate cu art. 72—85 din Legea contabilității publice.

Mai departe se va arenda dreptului de vânat depe terenul expropriat circa 1663 jugh. pe timpul de mai sus.

Licitația se va ține în localul primăriei.

Concurenți vor depune o garanție de 10% din prețul de strigare în numerar.

Condițiunile de licitație se pot vedea zilnic în biroul primăriei între orele oficioase.

Dragșina, la 1 August 1931.

No. 30/1931.

Primăria comunei Seceani, jud. Timiș

PUBLICAȚIUNE DE LICITAȚIE

Se aduce la cunoștința generală, că dreptul de vânat a comunei Seceani Jud. Timiș pe un teritoriu de 7000 jugcad. se va vinde prin licitație publică în ziua de 2 Noembrie 1931 la ora 10 a. m. pe timp de 6 ani conform dispozițiilor Legii Contabilității publice și Legii pentru protecția vânătoarei.

Prețul de exclamare este 2500 Lei anual.

Condițiunile de licitație se pot vedea în orele oficioase în biroul notarial.

Seceani la 24.VII.1931.

Primăria comunei: Dejan, jud. Timiș

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștința publică, că dreptul de vânătoare depe teritoriul comunei Dejan în estindere de 5000 jugăre se va vinde prin licitație publică orală cu observarea dispozițiilor legii contabilității publice și art. 13 din legea pentru protecția vânătoarei în ziua de 17 Octombrie 1931, ora 10, în sala primăriei pe timp de 5 ani adică până la 1 Februarie 1936, cu prețul de exclamare Lei 1000 anual. Garanția este de 10%.

Condițiunile se pot vedea la primăria Dejan.

Nr. 375/1931.

Primăria comunei: Moravița, jud. Timiș

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștința publică, că dreptul de vânătoare depe teritoriul comunei Moravița în estindere de 5000 jugăre se va vinde prin licitație publică orală, cu observarea dispozițiilor legii contabilității publice și art. 13, din legea pentru protecția vânătoarei în ziua de 15 Octombrie 1931 ora 10 în sala primăriei pe timp de 3, ani adică până la 1 Februarie 1934, cu prețul de exclamare Lei 2000 anual, Garanția este 10%.

Condițiunile se pot vedea la primăria Moravița.

Nr. 376/1931.

Primăria comunei Ibănești, Județul Mureș

PUBLICAȚIUNE

Comuna Ibănești arendează prin licitație publică, conform art. 88-110 din legea contabilității publice, dreptul de vânătoare pe hotarul comunei, în suprafață de circa 8000 Jug. Cad. pe timp de 3 ani consecutivi, începund dela 1 Aug. 1931.

Licitația se va ține în ziua de 26 Septembrie 1931, orele 10 a. m. în localul Cancelariei Notariale din localitate.

Prețul de strigare este Lei 3000 ca arendă anuală.

Condițiunile de licitare se pot vedea la cancelaria Notarială între orele oficioase, conform din art. 9 din legea pentru protecția și reglementarea vânătoarei.

Nr. 842/931.

PUBLICAȚIUNE

Conform hotărârei comitetului composesoratului pădurii «Teiuș» dreptul de vânat pe teritoriul composesoratului din circa 850 jugăre se dă în arendă pe 5 ani prin licitație publică care va avea loc în ziua de 1 Septembrie 1931 la ora 10 a. m. în localul primăriei.

Prețul de strigare este 2000 Lei.

Condițiunile se pot vedea la primărie între orele oficioase. Clopodra jud. Timiș 20 August 1931

PUBLICAȚIUNE

Primăria comunei Porcești jud. Sibiu, dă în arendă la 14 Octombrie 1931 ora 2 p. m. în localul primăriei dreptul de vânătoare de pe întindere de circa 8.000 jug. teren, pe termen de 3 ani începând cu 1 Ianuarie 1932. Preț minim de concurență 10.000 Lei.

În cazul nereușitei licitației, se va ține a 2-a licitație la 14 Noiembrie 1931 ora 2 p. m. fără alte publicațiuni.

Condițiunile mai detaliate se pot vedea la primărie.

PUBLICAȚIE DE LICITAȚIE

Dreptul de vânat de pe terenul de vânat al comunei Uieciu județul Timiș-Torontal se va da în arendă timp de 6 ani adică dela 31 Iulie 1931 până la 31 Iulie 1937.

Licitația se va ține la 10 Octombrie 1931 la orele 10 a. m. în localul Primăriei.

Prețul de strigare este 2450 Lei.

Vadium 10⁰/₀.

Condițiunile se pot vedea în biurul Notariatului între orele oficiale.

DARE DE SEAMA

asupra activității Domeniului Silvic Gudeameșterhaza S. p. A. din Răstolița, Jud. Mureș

Credem, că sunt între prietenii noștri de vânătoare mulți, ce din motivele diferite n'au nici o cunoștință de terenurile noastre de vânătoare, de activitatea și gospodăria serioasă a vânătorului mare, conducerea și administrarea unui teren, care în urma lucrărilor desinteresate a ajuns la nivelul terenurilor Regale.

Cu această ocazie, scopul nostru este să comunicăm numai rezultatele strălucite obținute de personalul nostru, însărcinat cu paza și ocrotirea vânatului, însă dăm o DARE DE SEAMA generală așteptării noastre interne.

Terenurile situate pe clinul Carpaților, stau sub conducerea ing. insp. silv. Oscar Klözel, având 5 ingineri silvici și 14 paznici silvici la dispoziție, cu cheltuieli anuale de circa 300 — 320.000 lei, ce privesc strict numai vânătoarea.

Deși s'ar putea vâna în mai largă măsură vânatul util, având în vedere contingentul bun, totuși conducerea — în urma directivelor primite de proprietari — familia Baron Bánffy — a hotărât că nu schimbă regulile de restricțiune de până acum și s'a consacrat cu toată inima și mai departe îngrijirii vânatului și protecției lui.

Contingentul de vânat fiind în cea mai mare parte cerbi și câprioari, pentru întrefinerea sărăturilor am întrebuițat 3200 kgr. sare.

Pentru stărpirea animalelor răpitoare și stricătoare, am folosit 270 buc. capcane și cea 1 Kgr. strychnină.

Rezultatul în anul 1930

Lupi	4 buc.	După observațiunile noastre, am otrăvit încă 10—12 buc.
Râși	13 „	dintre cari numai 1 a fost ucis cu otrăvă, iar 12 buc. cu capcane. În anii 1929/30 și 1930/31, în total este rezultatul 17 buc.
Pisici sălbatice	5 „	
Jderi	15 „	
Vidre	2 „	
Viezuri	2 „	
Vulpi	18 „	
(Noriță) nurcă	2 „	

Societatea «Epturele» din Com. Podul Iloaiei, Jud. Iași

Și-a ținut Adunarea Generală anuală în ziua de 5 Aprilie a. c. După ce votează în unanimitate afilierea la Uniunea Generală a Vânătorilor din România aprobă modul de executare a bugetului pe 1930, proiectul de buget pe 1931. Consiliul de Administrație a fost ales în persoana D-lor Const. Bolan, Președinte; Sotir Vrabie, Vice-Președinte; iar Consilieri: C. Suceveanu, Gh. Simionescu, T. Balaban și C. V. Negruș. D-l Mihai Spiceac este numit casier al soc. Societatea mai numără și următorii membrii activi: Spiridon Roznovanu, D. Dimitrov, Anton Cucuveică, Gh. Bujor, N. Livădaru, Gh. Păiuș, Th. Pitaru, V. Ravar, Franz Spiceac și Gh. V. Pintilu.

Societatea Cercul Vânătorilor, «Buhuși», din Buhuși, Jud. Neamț

A avut Adunarea Generală la 12 Iulie a. c., când a aprobat bugetul de venituri și cheltuieli pe 1930 dând descărcarea consiliului. După aceea s'a procedat la alegerea consiliului pe 1931 cu rezultatul următor:

D-l Inginer Adrian Nanu a fost proclamat Președinte de onoare, D-l Th. Al. Radu Președinte activ, D-l N. Țipa Vice-Președinte, D-l Mihai Panciu maestru de vânătoare, Gr. Gr. Martincariu, Gh. Gh. Poenariu, D. N. Crețu consilieri, I. Fusariu, V. I. Grasu și Wilhelm Reichert cenzori. Membrii activi: V. V. Filimon, I. Grigorescu, Mihail V. Merinței, Const. Scarlat

V. G. Irimia Clement Podoleanu, Savel Capra, N. S. Poenaru, D. Panaite, Otto Reichert, Carol Schreibstock, Marcu Rudic, Gh. Silvaș, I. C. Scurtu, I. Nășiescu, Th. I. Scurtu, I. V. Andreiu, I. Fusariu, V. N. Sbâncu, Iud. Curliot.

TABLOU

De membrii Soc. de Vânătoare din Sânmartin jud. Arad

Possmayer Adm, Lustig Francisc, Ruck Iosif, Eisenbeil Iosif, Fackelmann Adam, Käupart Martin, Lugler Ion, Kugler Iosif, Messer Anton, Messer Francisc, Passmayer Iosif, Passmayer Martin, Silberais Anton.

TABLOU

de membrii rămași în societatea Prepețița Com. Pleșcoi-Buzău

Niculaie Miroiu, Niculai Papuc, Alecu N. Miroiu, Gheorghe Luca, Niculaie Mărculescu, Ioan C. Gheorghe, Dionisie Scântee, Traian Stanciu, Dumitru Stanciu, Gheorghe Zeamă, Mihalache Boltag, Moise Gh. Spână, Ștefan Gh. Lupu, Vasile Gh. Lupu, Ioan Gh. Caloian, Costache F. Marica, Gheorghe F. Marica, Const. Gh. Rogoz, Costachi Morărescu.

TABLOU

de membri Societății de Vânătoare din Sft. Gheorghe.

Schmidt Richard, Lt. Col. Ciordacici F., Dr. Szentvány G., Stoiceanu George, Cerghi-Pop Victor, Sibianu Eugen, Gödri Francisc, Csekme Arpad, Ing. Silv. Gheorghiu St. A., Vass Carol, Dr. Păltineanu Grig, Sipos Dezideriu, Gabos Victor, Vajna Francisc, Fraeuk Robert, Dr. Crăciun Nicolae, Nagy Alexe, Dr. Zentai Ernest, Denes Mihail, Neumann Dezideriu, Szabo Vasile, Nagy Arpad, Gyarfás Béla, Timar Iosif, Petke Audor, Molnar Iosif, Bitai Anton, Szabo Mihail, Gáll Ștefan, Morasin Florea Szendrei Francisc, Kénya Gheorghe, Császár Iuliu, Dr. Toma, Iulm, Vajna Dezideriu, Kocsis Coloman, Dr. Vajda Adam, Popovici Aron, Brio Tiberiu, Eöry Arpad, Tankó Iosif, Pall Francisc, Bartha Carol, Benkő Coloman, Ferenczy Arpad, Györgyjakab Ignac, Cucu Ioan, Sra Ștefan, Bucholzer Henric, Prunar Valter Șoșu Ioan, Szabó Moise, Ferencz Eugen, Kovasznai Ioan, Donalht Alexandru, Marc Albert, Schabel Georg, Reh Iosif, Béldi Pável, Nagy Eduard, Ke'emen Ludovic, Col. Liebrich Francisc, Nagy Iosif, Koszta Carol, Zin Nicolae, Velzer Francisc, Zajzon Vasile, Toth Iosif, Dr. Hirsch Hugó, Dr. Balassy Coloman, Candiano-Popescu Alexandru, Năstăsescu C. E., Popa Andrei, Szabo Iosif Fogarasy Ștefan, Masarin Andreiu, Gust Alfred, Sükösd Farkas, Casas N. Gheorghe, Căp. Stoenescu Milt., Györbiró Iosif, Virag Mihail.

TABLOU

De membrii Societății de vânătoare „Cocorul” din Băi'ești-Dolj

Amza C. Pellea, Dumitrache I. Udrea, Ioan Durlănescu, Petrică Ghe. Mihăilescu, Ștefan S. D. Gabroveanu, Ionel I. Iureș, Alex. Ghe. Săceanu, Marin C. Pellea, Mihail I. Călinescu, Costache Ig. Pellea, Ștefan D. Gabroveanu, Marcu I. Vârban, Ioan G. Pellea, Costea S. Berbecariu, Cost. G. Barbu, Ioan I. Gaciu, Gheorghe Mitroescu, Ghica G. Poenariu, Ioniță T. Becherescu, Petre I. Rogoveanu, Marin I. Ghenescu, Gogu C. Becherescu, Mihail Franția, Pătru Gr. Roșu.

„Șoimul” Societatea Vânătorilor din com. Plenița-Dolj

TABLOU

De membrii ce compun societatea pe anul 1931

Const. I. Dinulescu, Ioan Papa, Ionel Grăunescu, Ionel Dinulescu, Ștefan Berciulescu, Florea Chioralia, August Florescu, I. Pengulescu, D-tru R. Negreț, Ion C. G. Ana.

TABLOU

de membrii Clubului de Vânătoare Cuptoare Secul jud. Caraș

Petru Dalia, Traian Slavin, Ioan Tantu, Martin Ursu, Nicolae Popa, Cris Vențel, Iosif Mihai, Ioan Todor, Manescu Gheorghe, Pateșan Ioan, Toma Mihai, Petru Miclosina, Gaig Sebastian, Petru Ticfaniașu, Toma Bululuc.

TABLOU

de membrii Societății de Vânătoare, Lupul de Pădure

Tencănu Dolj

Dinu N. Constantin, D. tru Ionescu, Dinu D. I. Purcea, Arampiu M. Bunget, Pătru St. Jianu, Ion C. T. Uroiman, Vasile F. Ică, Floarea Tolea, Marin G. Iconaru, Marin V. Moină, Petrache M. D. Chiță, Ion I. Mateiași, Nicolae I. Mateiași, D-tru I. St. Mitroi, Floarea M. P. Troacă, Constantin Vulpe, Ion M. I. Cașotă, Merin C. D. Ghiță.

TABLOU

de membrii Societății Vânătorilor „Muncelu” Panciu, jud. Putna

Jean C. Popescu, Iancu Vasiliu, Ionel Hurmuzache, Alex. Diñu, Dumitru Mihai, Traian Petrescu, Grigore Misir, Huțu Ven amin, Sergiu Seferovici, Ioan C. Ivanciu, Dr. Marcel Nacu, Cicerone Ungureanu, Iordache Popa, Atanase Popescu, Anton Paragină, Ing. C. Hurmuzache, George Popescu, Anton Alaci, Virgil Popescu, Const. Grosu, Ion Bejan, Maior Fotescu, Ioan I. Antohi, Ion Danciu, Ing. Silvic I. Mircea.

TABLOU

de membrii înscrisi în Soc. de Vânătoare „Tarcu”
cu sediul în comuna Vârciorova

Membrii de onoare: Ing. Pavel Goanță, Ing. Andrei Alexandru, *Membrii ordinari:* Ing. Aurel Vernichescu, Căpt. Petrea Gheorghe, Adam Jumarica, Petru Ivanescu, Adam Menghiu, Traian Foiș, Adam Udrea, Florea Menghin, Ion Jumanca, Gheorghe Bonal Andrei Neagoe, Mihai Ioanescu, Gheorghe Mihailescu, Pave, Turnea, Ion Jurca, Nicolae Striban, Filimon Liuba, Oprea Vasile, Lungoccea Rusaliu, Mihai Spunoi, Lazăr Vasile, Negrei Nicolae Mogoș Ivanescu, Ion Jigorca, Nicolae Dalea, Ștefan Udrea.

TABLOU

de membrii ordinari și extraordinari ai Clubului de Vânători „Hubertus” din Stănești de jos, Jud. Storojineț

Mastino Della Scalla, Dorotea Della Scalla, Andriasciuc Grigori, Carbulitch Ilarion, Carbulitchi Vladimir, Charena Alexandru, Corpac Victor, Danciu Nestor, Daniul Vladimir, Drafta Teodor, Frantec Nicolai, Lac sta Nicolai, Macoveiu Traian, Medwecky Gheorghe, Medwecky Imre, Moravec Vladimir, Dr. Munteanu Epif, Munteanu Viola, Osterer Friederic, Perci Vasile Rogosievici Victor, Slusarciuc Gheorghe, Trunz Vilhelm, Vițan Constantin, Zait Eduard, Zait Ioan, Zilinschi Vladislaus Rener Ștefan, Isar Leopold, *membrii extraordinari:* Finke Alexandru.

TABLOU

De contravenienții la legea pentru protecția vânatului, cărora legiuina de Jandarmi Teleorman le a confiscat armele și ia deferit judecării.

Elefterie T. Rusu, Marin Ilie Ene, Radu St. Mircea, Ion G. Neacșu, Grigore Mincă, Zamfir N. Preoteasa, Ilie M. Bulufu, Ion B. Oprea, Mihail Rădulescu, Tudorache Petrescu, Marin M. Nicolae, Stancu I. Rizoiu, Stan St. Miu, Costea Gh. V. Stola, Nicolae M. Dobre, Mihai Ignat, Mircea St. Dima, Iorgu D. Neațu, Ilie Fircă Manea, Marin St. Bădița, Anghel D. Sandu, Dumitru St. Bădița, Vasile I. O. Popa, Onst. V. Ionescu, Stancu A. S. Dincă, Iom M. G. Robescu, Victor Ceaușu, Florea Geantă, Chiriță B. Mirea, Const. Tița, Dumitru Petrică, Stancu Cr. Neațu, Florea St. Lale, Const. Urziceanu, Răduică St. Florea, Marin N. Preda, Lincă N. Cornea, Victor St. Drăgan, Nicolae Gh. Bănuță, Vasile Neațu, Florea Albu, Ion M. Ilie, Marin V. Scumpu, Ilie M. Bulibașa, Florea St. Neațu, Mitriță Plopeanu, Florea Chiriac, Marin L. Căzânaru, Const. Călinescu, Marin Popescu, Marin Popescu, Marin L. Căzânaru, Mitriță Plopeanu, Florea Chiriac, Const. Călinescu, Marin T. Lincă.

Erată: La art.: „Specii noi în avifauna României” de Dr. R. Călinescu R. V. XII. 8, 1931. f. 110, se îndreaptă următoarele greșeli:

Col. I.	rândul 12 și 18:	Madarasy = Madarasz.
”	” 13	sp. = ssp.
”	” 20	Emberiga = Eemberiza.
”	” 22	Alanda = Alauda.
”	” 27	Ibis. ibis = ibisibis.
Col. II.	” 1 și 6	C+ = ♂
”	” 12	impuşă = împuşcă.
”	” 16	n. Mitteil, d. Siebenb.
”	” 20	Ver. f. Naturwiss = u. Mitteil. d. Siebenb. Ver. f. Naturwiss.
”	” 20	aristoteli Tesmaresti = aristotelis Tesmaresti.
”	” 30	Phahs ianus = Phasianus.
”	” 33	C = c.

Cum se distruge vânatul nobil

În timp ce serviciul de pază și ocrotire a vânatului se organizează cu greu și cu aceeași greutate se achită constatatorilor de contravenții cotele convenite după lege din amenzile încasate, vânătorii ca și amatorii de vânătoare abia la începutul cultivării lor pentru practicarea acestui sport, distrug sistematic vânatul nobil.

Primăvara și mai târziu, când căprioarele nasc puii lor în vre-un tufiș sau adăpost natural, dacă nu vre-o vulpe sau un lup răzleț nu dă peste ei spre a se înfrupta din fragetul lor trup, apoi sunt vânătorii și improvizații vânători - *cu sufletele mai urâte de cât răpitoarele de mai sus arătate și le prind puii; îi hrănesc forțat cu nutrețe nepotrivite; îi închid în pivniți sau cotețe fără lumină și acești nevinovații pui, mor de dorul de libertate și lipsa de hrana lor naturală.*

*D-l și D-na ST. VIȘAN-Bușteni
cu un pui de căprioară prins pentru a-l ocroti? dar a murit
de dorul libertății, după o lună de chin.*

Fotografia de mai sus arată cum un asemenea vânător își înțelege rolul de a păzi și ocroti pentru a se înmulți vânatul. „Ca la noi la nimeni!”.

GH. CEAUȘOIU

paznic public de vânătoare pe întreaga țară
Preș. Soc. Vânătorilor «Cerbul» din Azuge

MICA PUBLICITATE

B BRIGADIER de Vânătoare angajează de la 1 Septembrie 1931 Societatea „Dropia” din Bolgrad (Basarabia), în următoarele condițiuni acordate de Societate: Salariu 2500 lei lunar, Locuință și încălzit, Pulbere și alice, Prime: 10 lei de câine și 5 lei de cioroi griv. Doritorii se vor adresa, anexând acte și referințe, la adresa Maior M. Șutzu, str. Eminescu, 13 Bolgrad (Basarabia).

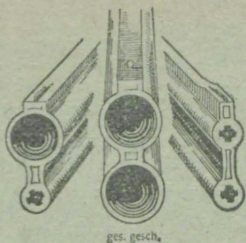
D E VANZARE cu preț convenabil 4 buc. Braci germani de 10 luni, 1 Setter de 3 ani, 1 brac german de 4½ ani. Informațiuni detaliate cu mărci de răspuns la: Crescătorii și Școala de Dresaj pentru câini de vânătoare, Homorod I., Județul Târnava Mare.

V AND — „luno de Bihor” cățea brac german, cu pedigrée 6 ani, foarte frumoasă, nas fin, dresaj complet, lei 5000 h. Gava Șeful Depozitului R. M. S. Caransebeș.

ORICE PUBLICAȚIE TREBUE SĂ NE SOSEASCĂ CEL PUȚIN PANĂ LA 15 ALĂ LUNEI, PENTRU A PUTEA APARE

IN NUMARUL LUNEI VIITOARE AL REVISTEI. — NU SE INAPOIAZĂ NICI UN FEL DE MANUSCRIS.

PUBLICAȚIILE OFICIALE SE PLĂTESC CU ANTICIPAȚIE SOCOTITE CU 3 LEI CUVANTUL.

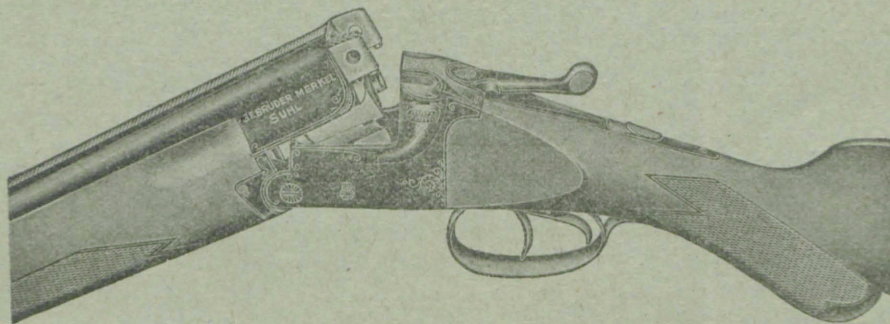

CAMPIONATUL LUMEI PE 1931

la Monte Carlo, a fost câștigat de un American cu o armă Sist. Bock din **Fabrica Gebrüder Merkel.**

Recordul Germaniei cu 100 de puncte la 100 de porumbei a fost repurtat cu o armă dela Gebrüder Merkel, sistem Bock

Cele mai bune arme pentru tirul sportiv și de vânătoare, sunt armele **Gebrüder Merkel** cu țevi suprapuse, care se fabrică și se livrează, exact după dorințele clienților, cu garanția unui tir excepțional și o funcționare fără cusur.

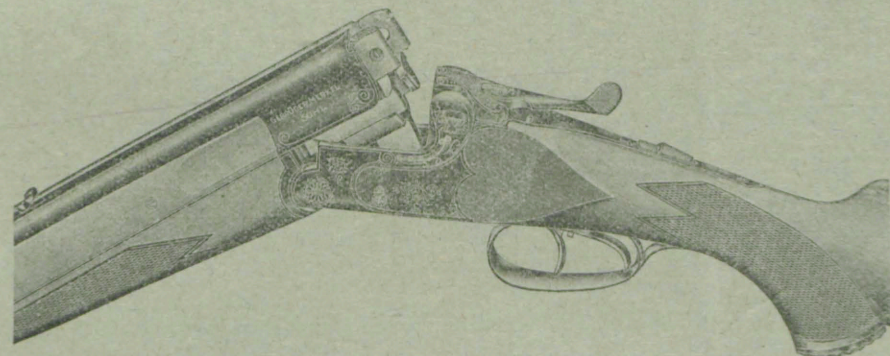

Mod. 400 E

Observați clișeele alăturate de arme Sist. Bock, dela cele mai simple până la cele mai fine modele de lux.

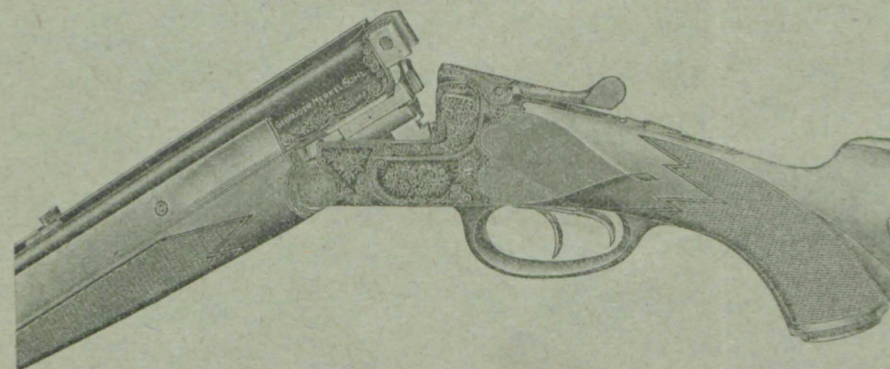
Livrăm :

1. Arme cu țevi suprapuse cu ejector automat dela 320 RM.
2. Arme mixte cu 2 țevi suprapuse dela 300 RM.
3. Arme cu glonț (expres) cu 2 țevi suprapuse dela 535 RM.

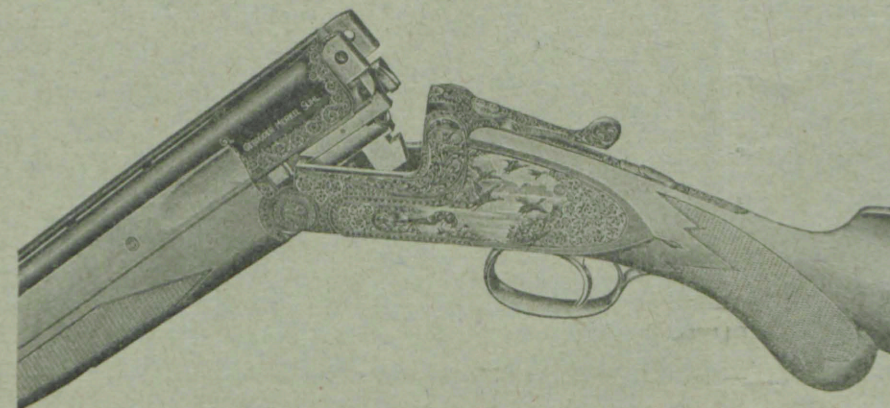
Mod. 210

Toate aceste prețuri loco fabrica Suhl, fără transport și vamă.

Mod. 321 E

Afară de aceasta, construim arme cu 2 țevi lisse cu sau fără ejector, **Expresuri** cu sau fără ejector, **Drillinguri** în toate modelele, **Carabine** cu țevă basculantă pentru cele mai puternice încărcături, **Carabine** cu repetiție.

Mod. 302

**Suhler Waffenwerk
Gebrüder Merkel, Suhl-
Germania.**

Dialog între vânători:

- A. - „N-am vânat nimic“ !
- B. - „Ba eu am vânat! De ce nu faci ca mine? Eu de când trag cu cartușele Fabricii Române, am succes la vânătoare!“

Fabrica Română de Cartușe de Vânătoare, S. A.

BUCUREȘTI, SOS. ȘTEFAN CEL MARE No. 45

Prospecte și preț curent la cerere.

„Loc rezervat pentru reclame“

ULTIMELE CARTUȘE DE VANATOARE PERFECT WALSRODE

cal. 16 cu alice de 3 mm.

Se vând la „UNIUNE“ Str. Sf. Ionică 6, cu prețul de:

LEI 6 BUCATA

Nu se poate găsi astăzi un cartuș mai bine fabricat, decât cu prețuri care variază între 7-12 Lei și nici acestea nu pot întrece calitatea cartușului Perfect Walsrode care se vinde atât de eficient din cauză că diferența de preț se acoperă de către Uniune pentru a micșora cheltuelile membrilor ei. Rezultatele strălucite obținute cu aceste cartușe, ne îndreptățește să le recomandăm cu căldură tuturor celor ce doresc să obțină maximum de randament al tirului.

Să nu uitați aprovizionarea cu uleiul de arme „BALISTOL“ și „ANTINITROL“ pe care-l puteți găsi la Uniune. Sezonul de vânatoare se apropie. Vânătorul care nu-și îngrijește arma, riscă s'o piardă. Cel mai bun ulei care se întrebunțează în toată lumea este Balistolul și Antinitrolul. Se trimite și în provincie. Comenzile se execută imediat pentru membrii Uniunii.

DE VANZARE

3 braci germani foarte frumoși, căței, ascultă bine, aportează foarte bine din apă, merg bine la câmp, 8 luni.

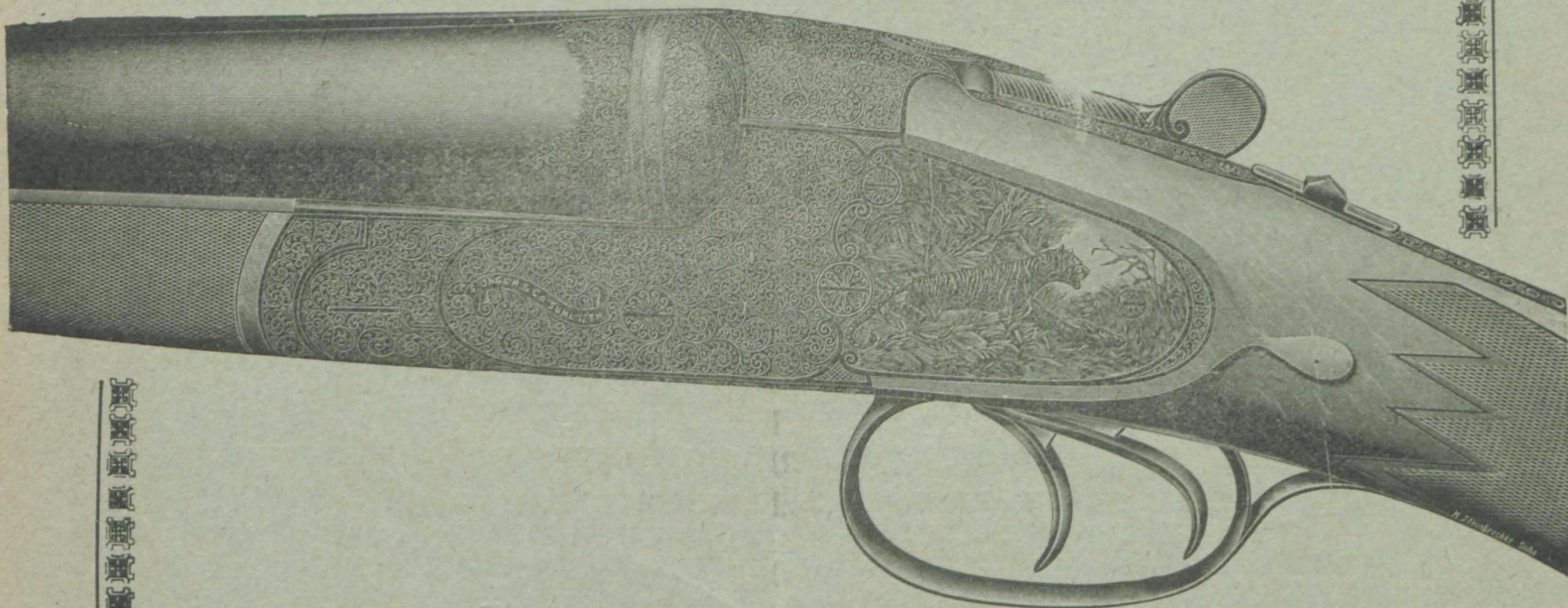
1 griffon f. frumos, cățel, ascultă bine și aportează f. bine la apă, merge bine la câmp, 9 luni.

Informațiuni cu privire la dresajul altor câini, contra mărci răspuns.
Scoala de dresaj pentru câini de vânatoare Homorod I, Târnava Mare.

A R M E L E

F. JAEGER & Co.

Sunt neîntrecute ca tir și
soliditate, putând rivaliza
în privința aceasta cu cele
mai scumpe arme engleze

Toate armele fabricate de
această casă pentru mem-
brii „UNIUNEI“ sunt cea mai
elocventă reclamă, obținând
fără excepție predicătele
„exceptional“ și „superior“
la standurile oficiale de in-
cercare din străinătate.

SPECIALITĂȚI:

Zăvoarele „Simson-Jaeger“ și „Vertical-Blok“ care rezistă celor mai formi-
dabile presiuni (-) Armarea separată de glonț, patent Jaeger, pentru drillin-
guri (-) Ejectorul infailibil sistem Jaeger (-) Viza patent Jaeger, etc.

Ultimul catalog ilustrat și cu prețuri se
trimite membrilor „UNIUNEI“ franco
la cerere, adresată la sediul nostru.

Nu cumpărați nici o armă, înainte de a vizita expoziția Uniunii

REVISTA VÂNĂTORILOR

ORGAN OFICIAL AL UNIUNEI GENERALE A VÂNĂTORILOR DIN ROMÂNIA

TELEFON 313/47

Redactată de cei mai de seamă tehnicieni și specialiști în materie de vânatoare din țară, publică: articole cu subiecte pur vânătorești din interes general, privind protecția și înmulțirea vânatului, educația vânătorească, tehnica armelor, chestiunile juridice privitoare la legea vânatului, dispozițiunile luate de organele administrative ale vânătoarei, lista contraveniențelor la legea de vânatoare, dări de seamă a societăților de vânatoare afiliate, precum și orice gen de literatură cu subiecte de vânatoare.

ABONAMENTUL ANUAL: 300 LEI
PENTRU SOCIETĂȚILE AFILIATE 400 LEI
COSTUL STEMEI LEI 200

ANUNȚURI COMERCIALE
1 PAGINĂ 500 LEI LUNAR

¹/₂ „ 250 „ „
¹/₄ „ 125 „ „

MICA PUBLICITATE 1 Leu cuvântul

ABONAMENTUL LA
„REVISTA VÂNĂTORILOR“
ESTE OBLIGATORIU PENTRU TOȚI
MEMBRII UNIUNEI (Art. 6 din Statute)

„REVISTA VÂNĂTORILOR“
este unicul mijloc de comunicare al
tuturor vânătorilor din toată țara, care
au să-și spună ceva. De aceea, dacă
aveți ceva de cumpărat, de vândut, de
schimbat, sau de pus vreo întrebare
tehnică vânătorească, adresați-vă
„REVISTEI VÂNĂTORILOR“.
Numai aci puteți fi siguri că veți
găsi pe aceia cărora vă adresați.

LA ORICE CORESPONDENȚĂ ATA-
ȘAȚI MĂRCILE PENTRU RĂSPUNS.

Administrația revistei expediind regulat fiecare număr tuturor abonaților, orice vină de neprimire cade exclusiv în seama poștei, căreia trebuie adresate în scris toate reclamațiile.

La 1 Ianuarie, ale fiecărui an, revista se trimite contra ramburs.

UNIREA FACE PUTEREA
STRÂNGEȚI-VĂ ÎN JURUL „UNIUNEI”

PREȚUL UNUI EXEMPLAR 25 LEI
PREȚUL UNUI NUMAR VECHI 30 LEI